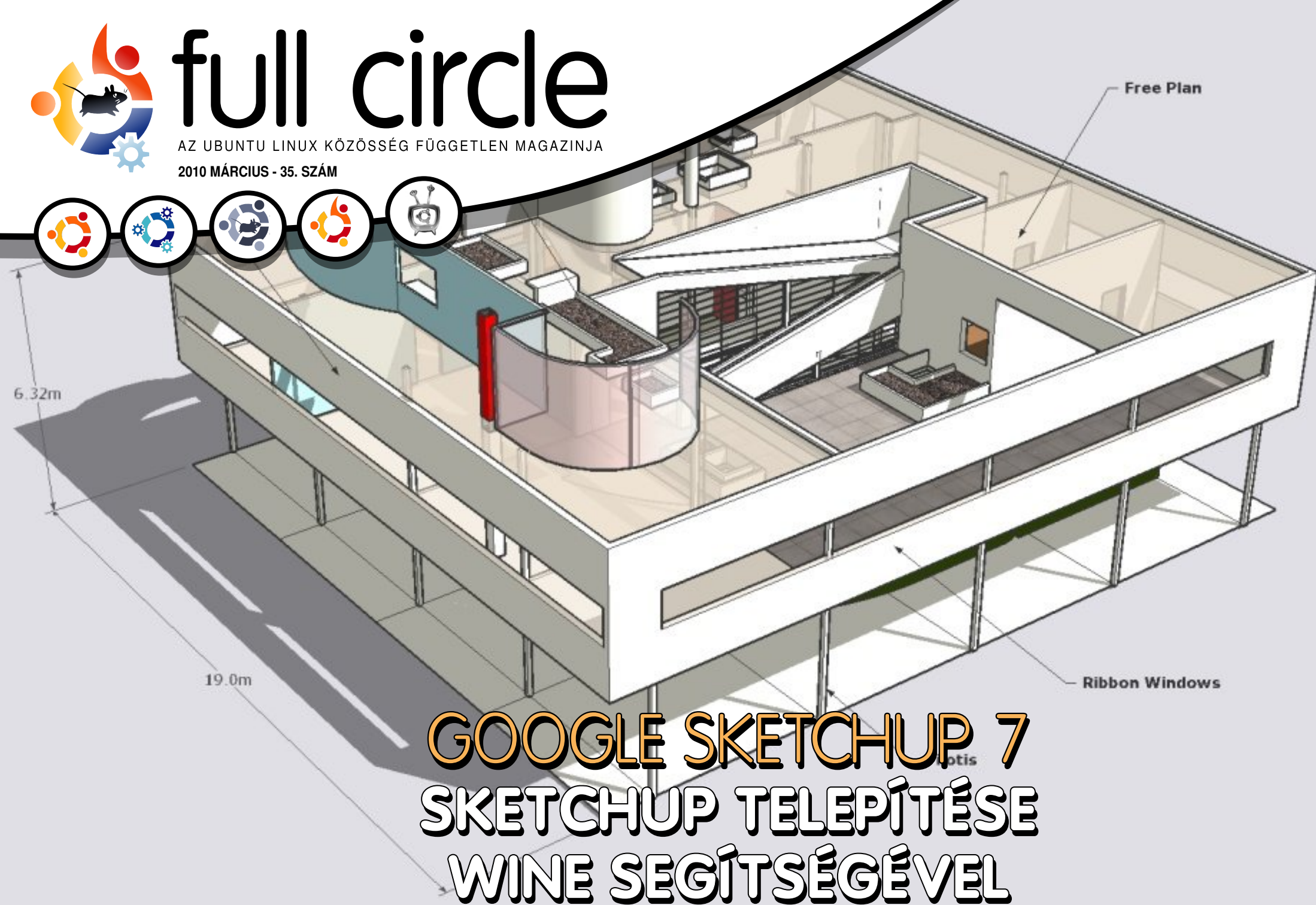

full circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

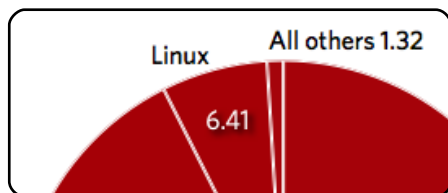
2010 MÁRCIUS - 35. SZÁM

GOOGLE SKETCHUP 7

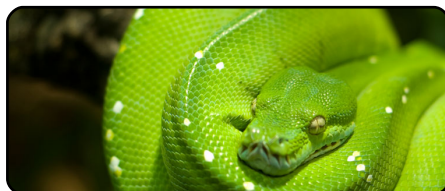
SKETCHUP TELEPÍTÉSE

WINE SEGÍTSÉGÉVEL

Különvélemény

21

Programozzunk
Pythonban - 9. rész

10

Fotóretusálás - 2. rész

14

Google Sketchup
telepítése

16

full circle

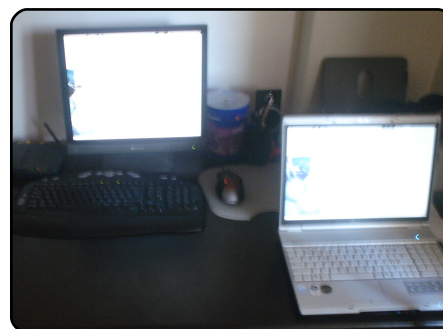
AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Az én sztorim

18

Hogyan sikerült elkezdni
Ubuntut használni? Hogyan
sikerült felfedezni az Ubuntut?

MOTU Interjú

27

Ebben a számban Pedro
Fragoso Portugáliából

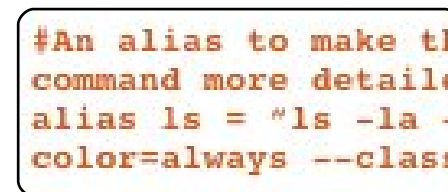
Hölgyek és az Ubuntu

30

Játékok Ubuntu

32

Parancsolj és uralkodj

5

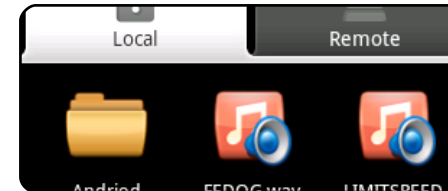
Fókuszban -
Motorola Milestone

25

Levelek

28

Top 5 -
Android alkalmazások

37

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! -Így add tovább! 2.5 Magyarország License alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a benne található cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét (full circle magazin) és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló, vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonical-tól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Előszó

Köszöntünk a Full Circle Magazin legújabb kiadásában!

A hónap legnagyobb híre kétségtelenül az Ubuntu márka megújítása. Mark Shuttleworth és Jono Bacon is bejelentette, hogy az Ubuntu 10.04-től a barnának búcsút inthetünk.

Az első változás az Ubuntu logót érinti. Ami eltűnt: a kerekded betűtípus és a háromszínnű 'barátok köre'. A logó élesebb és a 'barátok köre' (lentebb) narancssárga lett, ami véleményem szerint egészen friss kinézetet kölcsönöz.

Természetesen ez azt jelenti, hogy meg kell változtatnom a Full Circle logót is - így naprakészek maradunk -, de nem túlságosan, fel fogjátok ismerni. Amint kiadják, az új Ubuntu betűkészletet fogom felhasználni és megváltoztatom a mi 'barátok köre' változatunk színét is. Hívhatjuk máától 'olvasók körének'?

Az Ubuntu látványvilágában a másik változás: az alaptéma. Mostantól 'Light' a neve, elérhető világos és sötét változatban is. Szerintem egy kicsit túl közel mentek az Apple témájához, amivel nem értek egyet. Biztos, hogy valami jobbal is elő tudunk rukkolni, mint az Apple. De legalább a barna eltűnt.

Ha mindez nem lenne elég, kijött az Ubuntu 10.04 Beta is! A következő oldalon találsz információkat és linkeket. Nekem sajnos még várnom kell a 10.04-re frissítéssel (9.04-ről), nem akarok kockáztatni, míg kiadjuk a számot. Azután lementek mindent és frissítetek, bármi is legyen.

Mindenkinek jó olvasgatást kívánok!

Minden jót!

Ronnie

szerkesztő, Full Circle Magazine
ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbi programok használatával készült:

Mi az Ubuntu?

Az Ubuntu egy teljes értékű operációs rendszer, mely egyaránt kiváló laptopokra, asztali gépekre és szerverekre. Mindegy, hogy otthon, az iskolában vagy munkára használod, az Ubuntu-ban minden szükséges alkalmazás megtalálható, mint például szövegszerkesztő, levelezőprogram és webböngésző.

Az Ubuntu ingyenes és mindig is az marad. Nem kell licenct díjat fizetni. Letöltés után rögtön használható és teljesen ingyen odaadhatod családodnak, kollégáidnak, barátaidnak, iskolatársaidnak. Telepítés után a rendszer használatra kész, internettel, grafikai programokkal és játékokkal áll rendelkezésedre.

TIPP: használd az oldalak alján található 'tartalom' linket a tartalomjegyzékre ugráshoz!

Megjelent az Ubuntu 10.04 Béta

Az Ubuntu 10.04 LTS desktop és netbook változata is követi az eddigi irányvonalat és gyorsabb, si-

mább bootolással igyekszik megnyerni a felhasználók kegyeit. Az Ubuntu 10.04 variánsai, a Kubuntu, a Xubuntu, az Edubuntu, az Ubuntu Studio és a Mythubuntu szintén ma érték el a béta fázist.

• Desktop: *GNOME 2.30, KDE SC 4.4, XFCE 4.6.1, OpenOffice.org 3.2.0, X.Org server 1.7.5*

• Server: *Apache 2.2, PostgreSQL 8.4, PHP 5.3.1, LTSP 5.2*

• "A motorháztető alatt": *GCC 4.4.3, glibc 2.11, Linux 2.6.32.9, Python 2.6.5*

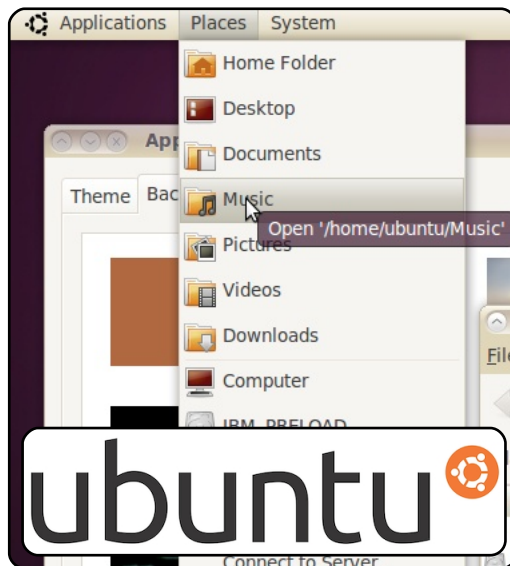
A teljes kiadási jegyzet és a letöltési linkek megtalálhatók a

<http://www.ubuntu.com/testing/lucid/beta1> oldalon.

Ubuntu 9.10-ről vagy 8.04 LTS-ről a frissítési lépéseket itt találod: <https://help.ubuntu.com/community/LucidUpgrades>

Az Ubuntu 10.04 LTS végleges megjelenése 2010 áprilisában várható.

Forrás: Ubuntu Mailing List

Az Ubuntu márka megújítása

Az Ubuntu 10.04 új stílusát (balra lent, az új Ubuntu logoval) a "Fény" ihlette.

Mindannyiunkat vonz a fény, mert az meleget és világosságot jelent, valamint az angolban "könnyű" jelentéssel is bír, ami a szoftvereknél is érték. A jó szoftver "könnyű" abban az értelemben, hogy az erőforrásokat hatékonyan használja ki, gyorsan fut, és szükség szerint könnyedén átformálható. Az Ubuntu szakít a zárt operációs rendszerekre jellemző terebélyességgel [...]. Kommunikációnk mind nagyobb hányadát hajtja a fény, és a jövőben a számítási kapacitásunk szintén attól függ majd, hogy tudunk-e a fénnel dolgozni.

Forrás: <http://www.jonoba-con.org/2010/03/03/refreshing-the-ubuntu-brand/>

Full Circle Podcast – 2. (és 3.) adás

Így igaz srácok, a Full Circle Podcast újra itt van és jobb, mint valaha!

A podcast MP3 és OGG formátumokban is elérhető. A műsoridő 48 perc.

Miközben ezt olvasod, a harmadik rész már felkerült az internetre.

A házigazdák:

- Robin Catling
- Ed Hewitt
- Dave Wilkins

A podcast és a jegyzetek elérhetők a <http://fullcircle-magazine.org> oldalon.

Miután befejeztem a Screennel foglalkozó cikket, rájöttem, hogy biztos érdekli az olvasóimat, milyen dolgokra képes még a bash vagy a zsh héj (shell). Így hát az e havi cikkben leírom, hogy milyen shellek léteznek még Linuxra (egy rövid leírást is írok hozzájuk), és mélységeiben is átvesszük a *Z Shell* (Zsh), a *Bourne Again Shell* (Bash) testreszabási/beállítási lehetőségeit, mivel ez a két shell típus a leginkább elterjedt és ezekben mozgok otthonosan. Természetesen marad lehetőség számodra is, kedves olvasóm, hogy egy kicsit eljátszod néhány új shelllel és majd jöjj rá, mire is képesek.

A következő shellek érhetők el Linuxon:

Bourne Shell (sh) - Eredeti Unix shell. Nem tartalmaz érdemleges plusz funkciókat azokon kívül, amit egy shelltől elvár az ember.

Amquist Shell (ash) - BSD-licenszelt újraírása a Bourne Shellnek a fentiekhez hasonló funkciókkal.

Bourne-Again Shell (bash) - Linux disztribúciókon használt sztandard shell. Minden Bourne Shell funkciót tartalmaz. A GNU Project részét képezi.

Debian Almquist Shell (dash) - Az Almquist shell modern helyettesítője Debian-alapú Linux disztribúciókra.

Korn Shell (ksh) - David Korn által írt shell.

Z Shell (zsh) - A "legtöbbsébb" elérhető shellként tartják számon (ez ajánlja a legtöbb funkciót). Mondhatjuk, hogy az sh, ash, bash, csh, ksh és tcsh (TEXNET C shell) egyesítése.

C Shell (csh) - Bill Joy által írt shell. Különlegessége, hogy a szintaktikája hasonló a C programozási nyelv szintaktikájához.

Ez nem egy teljes lista az összes létező shellről, de tudomásom szerint ezek azok, amiket aktívan fejlesztenek/használnak a közösségen belül. Felvetődhetett benned a kérdés, hogy miért foglalkozna bárki is az alapértelmezett shell lecserélésével? A legfőbb ok, amiért a Z Shellt jobban preferálom, mint a Basht, egyszerűen az, hogy több olyan funkciót is kínál, amit előnyben részesítek (jobb tab auto-kiegészítés, mint Bashen, könnyebb színezés promptokhoz, jobb- és balkezes prompt, stb.). Ahogy a legtöbb Linuxszal kapcsolatos dolog, ez is végső soron a választásról szól. Lehet, hogy egy ügyes C programozó vagy és jobban tetszene, ha a shellnek hasonló szintaktikája lenne, mint a C nyelvnek, így hát a C Shellt választod. Nem mondom, hogy az egyik jobb, mint a másik, mert egyszerűen az egyiknek van egy vagy két olyan funkciója, ami a másiknak nincs, és vice versa. Viszont én csak a Bourne-Again

Shell és a Z Shell beállítását fogom ismertetni ebben a cikkben, mert ezekkel van tapasztalatom és ezek tűnnek a leginkább elterjedtnek, a legszélesebb körben használt shelleknek.

Az első dolog, amit el kell mondjak, hogy hogyan telepíthetsz és tesztelhetsz egy új shellt, és állíthatod azt be alapértelmezett shellnek. Telepítéshez csak az apt-get parancsra lesz szükséged: apt-get 'amilyen shellt ki szeretnél próbálni' (pl. apt-get install zsh). Miután telepítetted, keresd meg a man oldalon, hol található az adott shell konfigurációs fájlja. Mivel leginkább az alapértelmezett promptot szeretnéd látni, úgy válthatsz a shellek között, hogy egyszerűen futtatod a shell bináris nevét. (sh, ash, bash, zsh, csh, ksh és így tovább). Ez átadja a megadott shellbe anélkül, hogy megváltoztatná az alapértelmezettet. Én mindig azt ajánlom, hogy nézd meg az alapértelmezett konfigurációs fájlt és

csinálj belőle egy helyi másolatot arra az esetre, ha valami balul sülne el. Egy másik jótanács: mindig teszteld az új promptot a parancssoron, mielőtt azt a konfigurációs fájlba írnád. Ez egy egyszerű exportálása a PS1-nek a parancssoron keresztül. Csak trükközz vele, amíg el nem éred a kívánt hatást, majd a végterméket másold a konfigurációs fájlodba. Miután elkészültél a beállítással és megbizonyosodtál arról, hogy nincs semmilyen probléma a konfigurációs fájljal, megváltoztathatod az alapértelmezett shellt (már ha szeretnéd). Ehhez futtasd a következő parancsot:

```
sudo chsh -s /path/to/binary $USER
```

A "/path/to/binary" részt helyettesítsd a shell elérési útjával (pl. /bin/bash), a \$USER helyére pedig írd be a saját/annak a felhasználónak a felhasználónevét, akinek a shelljét meg szeretnéd változtatni. Ha nem tudod, milyen shellek érhetők el a gépeden (és melyeket ismeri a rendszer), a következő paranccsal megnézheted:

```
chsh -l
```

Lehet, hogy nem mutatja meg az összes shellt, mivel egyszerűen csak kiírja a /etc/shells fájl sorait, de a legtöbb csomag frissíti ezt a fájlt.

Most biztos azon tűnődsz, pontosan miket állíthatsz be a shellen és egyáltalán miért tennél ilyesmit. Néhány dolog, amiről szó lesz még: környezeti változók exportálása ablakkezelőkben való használatukhoz (pl. Gnome helyett openbox), parancsok aliasolása a könnyebb használat érdekében, a prompt konfigurálása és funkciók hozzáadása a shellhez.

A Z Shell beállítása

Ezen a linken: <http://ls-west.pastebin.com/WBm22Wig> láthatsz egy teljes .zshrc fájlt. Egy megjegyzés a billentyűparancsokhoz: ez azért szükséges, mert a Zsh alapból nem támogatja a home/end/page up/page down billentyűket, leütésükkor csak escape karaktereket kapunk, kivéve, ha definiálsz ezeket a billentyűket, ahogyan azt én is tettem. Lehet, hogy meg kell keresned a

helyes escape karaktereket a billentyűkhöz. Ha engedélyezve van a vi emuláció (amit én is használok és "-v"-vel hívható elő), láthatod az escape karaktert a ctrl + v lenyomásával, aztán beírod az eseményt, amit az adott billentyűhöz szeretnél társítani. Valószínűleg, amiket én beállítottam, a legtöbbeknek megfelel majd, úgyhogy először próbáld ki az én beállításaimat.

Erre a fájlra fogok hivatkozni a későbbi példákban is (a forrás sorainak számát használva, amik pastebinben is láthatók).

Az első dolog, amit meg szeretnék mutatni: hogyan exportálhatsz változókat. Jó, ha ezt tudod, ráadásul könnyű is megcsinálni. Változó exportálásához a következő szintaktikát kell használnod:

```
export $VARIABLE="value"
```

Ugyanezt a konfigurációs fájlomban is láthatod a következő sorokban: 11, 15, 117, 82, 116, 131 és 132. Természetesen a "\$VARIABLE" helyére be kell írnod az exportálni kívánt változót (mint pl. DE, vagy OOO_FORCE_DESK-

TOP) és a "value" helyére pedig az aktuális értéket. Tehetsz idézőjelet az érték köré vagy le is hagyhatod azt, ha az érték csak egy szóból áll (amint azt a fájlban is láthatod). Az utolsó két exportálás a konfigurációs fájlomban nagyon hasznos, ha openboxot használsz, mert ez az Asztali Környezetet (DE) átállítja Gnome-ra az xdg-open szármára (a program, ami automatikusan kiválasztja az alapértelmezett alkalmazásokat a különböző fájl típusokhoz).

Más szóval "xdg-open" és a fájl elérési útja megnyitja a nautilus, ha Gnome-ra; a thunar, ha xfce-re; a konqueror, ha kde-re van állítva az asztali környezet. Az OOO_FORCE_DESKTOP export az OpenOffice-t is a gtk téma használatára sarkallja a QT téma használata helyett, ami az alapértelmezett beállítás, kivéve, ha Gnome a DE.

A következő hasznos trükk az alias-ok hozzáadása a beállításokhoz, így könnyedén használhatsz kiterjesztett argumentumokat egy parancshoz. Ennek módját leginkább a 84. sorban láthatod, ahol az alias

trayer-t használok (így figyelmen kívül hagyva a bináris paraméter nélküli használatát), hogy a trayer parancsot specifikusabb argumentumokkal használhassam. Ha viszont az eredeti trayer parancsot szeretnéd használni az alias nélkül, ideiglenesen felülírhatod az alias-t a következő módon:

```
\<alias neve>
```

Ebben az esetben így nézne ki a parancs: `\trayer`. Hasonló ahhoz, mint amikor egyes karaktereket escape-elsz, hogy a shell szöveggént értelmezze azt. Az egyik leghasznosabb alias, amit minden *nix rendszeren használok, az az `ls` alias (64. sor), mert így a parancs sokkal részletesebb információt ad a könyvtár tartalmáról.

Most pedig elérkeztünk a legszélesebb körben elterjedt shell-beállításához: a prompt beállításához. Az általam preferált prompt, amit Z Shell-en használok a következőképpen néz ki:

```
[lswest@laptop:~] - [14:24:29]  
>
```

Ez egy dupla-soros prompt, így

több helyem marad a parancsok írására és láthatom a bejelentkezett felhasználót, a host nevét és az aktuális munkakönyvtárat (a kettőspont után). Akik kíváncsiak, hogyan sikerült kétsoros promptot csinálnom, azoknak mondom, hogy a trükk itt van: `"$'\n'"`, ahol is a prompt fő részéhez hozzáadok egy sortörést, ami után folytatódik a prompt többi része. Úgy viszont nem működik (nálam legalábbis nem ment), hogy csak az escape karaktert írod be az idézőjelek közé. Jobbkezes promptot is használhatsz az R PROMPT változó hozzáadásával (ezt a sort kikommentelve találhatod meg a konfigurációs fájlomban).

Rendszeresen frissítem a konfigurációs fájlokat, így a pastebines változat jelenleg az egy, vagy két változattal előbbi verziót mutatja, de a legfőbb változtatás a promptomon az, hogy látható az egyes parancsok kiadásának dátuma is. Ha megnézed a fájlt, láthatod, hogy két prompt található egy if elágazásban. Ez megvizsgálja, hogy a screen-t használok-e és ha igen, akkor kiírja az aktuális screen ablak értékét a felhasználónevem elé, így egyszerűbben meghatá-

rozhatom, hogy melyik ablakban vagyok. A teljes lista a Zsh escape karaktereiről megtalálható a `zshmisc` man oldalán, de itt egy lista azokról, amiket gyakran használok (forrás:

<http://www.acm.uiuc.edu/workshops/zsh/prompt/escapes.html>):

Betű - szerinti karakterek

%% - A %
) - A)

Könyvtárak

%d - Az aktuális könyvtár (\$PWD)

%~ - \$PWD, de kétféle helyettesítést használ. Ha mondjuk 'X' könyvtár a jelenlegi könyvtár előtagja, akkor ~X íródik ki. Ha a jelenlegi könyvtár a home könyvtárad, \$HOME, akkor csak ~ jelenik meg.

%c - a \$PWD utáni komponens. Ha n komponenst szeretnél, akkor tegyél egy 'n' egész számot a % jel után.

%C - Ugyanaz, mint a %c és a %, kivéve, hogy a ~ soha nem jelenik meg a könyvtárak nevében.

Host információ

%M - A host teljes neve.

%m - A host neve az első pontig (.). A % jel után egy egész számmal megadhatod, hogy a host nevének hány komponensét szeretnéd látni.

Aktuális idő

%t - aktuális idő 12-órás, am/pm formában.

%T - aktuális idő 24-órás formában.

%* - aktuális idő 24-órás formában, másodpercekkel.

Aktuális dátum

%w - Dátum napja nn formában

%W - Dátum hh/nn/éé formában

%D - Dátum éé-hh-nn formában

%D{string} - a string az `strftime` me funkcióval formázható. Nézd meg az `strftime(3)`-ot a részletekért. Három további kód lehetséges: %f kiírja a hónap napját, csakúgy, mint a %e, ki-

véve, hogy ez nem tesz szóközt a nap elé, ha az csak egy számjegyű, a %K/%L pedig a %k/%l-nek megfelelően az órát írja ki (24/12 órás forma).

További információk

%h - Aktuális history eseményszám

%n - Megegyezik a \$USER-NAME-mel.

%l - A tty, amin a felhasználó bejelentkezett.

%# - Egy '#', ha a shell emelt szintű jogosultságokkal fut, egy %, ha nem. Az emelt jogosultság itt azt jelenti, hogy vagy az effektív user ID nulla, vagy, ha a terminál támogatja a a POSIX.1e képességeket, akkor legalább egy képesség meg van emelve az Effective vagy Inheritable vektorokban.

A zsh-n elérhető néhány alapszín, amit azok neveivel érthetsz el, mint pl. red (piros), cyan (ciánkék), stb. De használhatod a szokásos \e[0;31m formát is (mint ahogy azt a Bash részben már leírtam).

Az utolsó, valószínűleg a leghasznosabb képessége a zsh-nak, hogy funkciókat adhatsz hozzá a shellhez. A beállítás pontosan ugyanaz, mint a Bash szkripteknél. Funkciók definiálásának a módja a következő: "function nev() { #kod }". Én is definiáltam pár funkciót a zsh fájlomban, mint pl: m4a, flvmp3, google, stb. Amint látod, definiálhatsz funkciót úgy is, hogy elhagyod előle a "function" részt, de szerintem úgy olvashatóbb. Az én konfigurációs fájlom nem éppen jó példája egy rendezett fájlnek. Ideális esetben minden exportot, funkciót, alias-okat, stb. egy helyen tartanék. Ehelyett össze-vissza adom hozzá a dolgokat a fájlhoz, így egy kissé zavaros lesz a dolog. Majd ráveszem magam, hogy bizonyos időközönként rendbe tegyem a fájlt (valószínűleg évente egyszer).

Bourne-Again Shell beállítása

Az exportálás és az alias-olás pontosan ugyanúgy működik itt is, mint a Zsh shellnél, szóval, ha érdekel, akkor légyszíves olvasd el az első két bekezdését a Z Shell beállításának. Az egyet-

len rész a .zshrc fájlban. Ami nem ugyanaz a Bash promptnál, az a bindkey- és a PROMPT rész.

A Bash prompt testreszabása hasonló a Zsh prompt beállításához, kivéve a használható escape karakterek listáját és a változók viselkedését kétsoros prompt esetén. Itt egy lista a bash escape karaktereiről (forrás: <http://www.cyberciti.biz/tips/howto-linux-unix-bash-shell-setup-prompt-html>):

\a : egy ASCII bell karakter (07)

\d : dátum "Nap neve Hónap Nap" formátumban (pl. "Csüt Május 26")

\D{format} : a format átadásra kerül az strftime(3)-nak és az eredmény beillesztésre kerül a prompt sztringbe; egy üres format eredménye egy hely-specifikus időkiírás. A kapcsos zárójel használata kötelező.

\e : egy ASCII escape karakter (033)

\h : a hostnév az első '.' karakterig

\H : a hostnév

\j : a shell által jelenleg kezelt

feladatok száma

\l : a shell termináljának eszközeve

\n : új sor

\r : kocsivissza

\s : a shell neve, a \$0 alapneve (az utolsó slash-t követő rész)

\t : a jelenlegi idő 24 órás, ÓÓ:PP:MM formában

\T : a jelenlegi idő 12 órás, ÓÓ:PP:MM formában

\@ : a jelenlegi idő 12 órás, am/pm formában

\A : a jelenlegi idő 24 órás, ÓÓ:PP formában

\u : a jelenlegi user felhasználóneve

\v : bash verziószám (pl. 2.00)

\V : bash release, verzió + patch szint (pl. 2.00.0)

\w : a jelenlegi munkakönyvtár, a \$HOME változót hullámjellel (~) rövidíti

\W : a jelenlegi munkakönyvtár alapneve, a \$HOME változót hülámjellel (~) rövidíti

\! : a jelenlegi parancs history száma

\# : a jelenlegi parancs parancsszáma

\\$: ha az UID 0, akkor #, egyébként \$

\nnn : a nnn oktál számnak megfelelő karakter

\ : egy backslash

\[: nem kiírandó karakterek kezdetét jelzi. Használható terminálkezelő részek promptba való beágyazásához.

\] : nem kiírandó karakterek végét jelzi

Többsoros prompt készítéséhez Bash-ben egy újsor ("\\n") karaktert kell beszúrnod a promptba oda, ahol meg szeretnéd törni a sort. Beállíthatsz még PS2-t és hasonlókat, amik megjelennek majd, mikor egy többsoros parancsot gépelsz (pl. egy ciklust). A színezéssel kapcsolatban a következő escape részek

érhetők el (forrás: http://wiki.archlinux.org/index.php/Color_Bash_Prompt#List_of_colors_for_prompt_and_Bash):

Természetesen a színeket változóba is teheted és használhatod a változókat a konfigurációs fájlban. Az én Zsh promptom bash verziója (időbélyeg nélkül) a következőképpen néz ki:

```
export PS1="\[\e[0;37m\] └─[\e[0;32m\]\u\[\e[0;36m\]@\[\e[0;32m\]\h\[\e[0;37m\]:\[\e[0;33m\]\w\[\e[0;37m\]]\[\e[0;36m\]\n\[\e[0;37m\]└─>\[\e[0m\] "
```

Elnézést kérek, hogy nincs egy példa bash fájlom, amit meg tudnék mutatni, de a beállítás szintaktikája a Zsh és a Bash esetében hasonló, tehát a mellékelt Zsh konfigurációs fájlom jó példa lehet mindkét shellhez. Örömmel venném, ha pár olvasó megosztaná velünk a .bashrc fájlját egy prompt reprezentációval, amiket minden hónap Parancsolj és uralkodj cikk bevezetőjében megmutatnék a többi olvasónak. Ha érdekel a dolog, írd egy e-mailt az lswest34@gmail.com címre, amiben csatolod a .bashrc fájlodat és leírod, hogy néz ki a promptod, vagy akár

képernyőképet is küldhetsz róla. Kérlek, az e-mail címében hivatkozz a Parancsolj és uralkodj (Command & Conquer) cikksorozatra, így ezeket az e-maileket magasabb prioritással tudom kezelni, mint a többit. Azok a felhasználók, akik urxvt-t használnak, vagy saját prompt szintet definiálnak a .Xdefaults fájlban, azokat kérem, hogy osszák meg az erre vonatkozó részt is (képernyőkép küldésével).

Bármilyen kérdést, javaslatot (akár a jövőbeni cikkek témáját illetően), problémát szívesen várok az lswest34@gmail.com címre. Jó szórakozást a promptok konfigurálásához, kíváncsi vagyok a végeredményekre! Remélem kellőképpen el tudtam magyarázni a témával kapcsolatos dolgokat, és ha van rá igény, akkor természetesen szívesen írok még a terminál további beállítási lehetőségeiről. Mint mindig, most is megtalálhattok minden további információt a "További olvasnivalók a témával kapcsolatban" részben.

További olvasnivalók a témával kapcsolatban

[http://en.wikipedia.org/wiki/Alias_%28command%29](http://en.wikipedia.org/wiki Alias_%28command%29) – információk az Alias parancshoz
<http://www.cyberciti.biz/tips/howto-linux-unix-bash-shell-setup-prompt.html> – Bash prompt testreszabás how-to

<http://markelikalderon.com/2007/11/24/full-paths-and-the-multiline-shell-prompt/> – Többsoros promptok.

http://wiki.archlinux.org/index.php/Color_Bash_Prompt#List_of_colors_for_prompt_and_Bash – bash promptok színezése

<http://docs.cs.byu.edu/linux/advanced/zsh.html> – hogyan állítsuk be a Zsh promptot

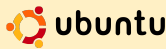
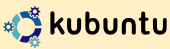
Lucas saját rendszerének folyamatos tönkretételével tanulta meg azt, amit tud, mivel nem volt más választása, mint utánanézni, hogyan hozhatná helyre a problémákat. E-mailt Lucasnak a lswest34@gmail.com címre küldhetsz.

ELŐZŐ SZÁMOK:

FCM#27-34 - Python - 1-8. rész

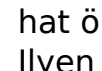
ITT HASZNÁLHATÓ:

 ubuntu **kubuntu** **xubuntu**

KATEGORIÁK:

 Fejlesztés **Grafika** **Internet** **M/media** **Rendszer**

ESZKÖZÖK:

 CD/DVD **Merevlemez** **USB** **Eszköz** **Laptop** **Vezeték nélküli**

Ha olyan vagy mint én, akkor számítógépeden te is mp3 formátumban tárolod kedvenc zenéidet. Amikor kevesebb, mint 1000 számod van, akkor még elég könnyű megjegyezned, hogy mi és hol van. Mivel régebben DJ voltam és zenéim nagy részét átkonvertáltam, ezért nekem ennél jóval több MP3-am van. Régebben a legnagyobb problémát a merevlemez kapacitása jelentette számomra. Azonban manapság a legfrusztrálóbb dolog, hogy nem tudom észben

tartani, hogy mim és hol van.

Ebben a leckében megnézzük, hogy hogyan tudunk létrehozni az MP3-ainknak egy katalógust. Megismerkedünk néhány újabb python koncepcióval, amellett, hogy felfrissítjük az adatbázisokról szerzett tudásunkat is.

Először, nem árt tudnunk arról, hogy egy MP3 fájl tartalmazhat önmagáról információkat. Ilyen adat a dal címe, albuma, szerzője, stb. Ezek az információk az ID3 elemekben helyezkednek el, amit meta-adatnak is szoktunk hívni. Az első időkben egy MP3 fájlban csak igen korlátozott információmennyiség volt eltárolható. Ez eredetileg a fájl legutolsó 128 bájtjában foglalt helyet. Mivel ennek a blokknak igen kicsi volt a mérete, ezért csak 30 karakter hosszú lehetett a dal címe, szerzőjének neve, stb.

Sok zenefájl számára ennyi éppen elegendő volt, de (és ez az egyik örök kedvenc számom) ha pl. a „Clowns (The Demise

of the European Circus with No Thanks to Fellini)” számról volt szó, akkor csak az első 30 karakter volt meg a címből. Ez NAGYON frusztrálólag hatott igen sok emberre. A „sztenderd” ID3-as elem egy idő után ID3v1-ként lett ismert, miután bevezettek egy új formátumot, amit – meglepő módon – ID3v2-nek neveztek el. Ez az új formátum lehetővé tette változó hosszúságú adatok tárolását a fájl elején, amellett, hogy a régi ID3v1 meta-adat – a régebbi típusú lejátszók miatt – még mindig helyet kapott a fájl végén. Most már 256 Mbájtnyi meta-adatot is eltárolhattunk. Ez pont ideális volt a rádióállomások és az olyan örültek számára, mint amilyen én is vagyok. Az ID3v2 rendszer alatt minden egyes adatcsoport egy frame-ben (szelet) kap helyet, és mindegyik ilyen frame-nek van egy azonosítója. A korai ID3v2-ben ez az azonosító három karakter hosszú volt. A jelenlegi verzió (ID3v2.4) már négy karakterest használ.

Régen egyszerűen bináris ol-

vasás módban megnyitottuk volna a fájlt, és addig kutakodtunk volna benne, amíg meg nem találtuk a keresett információt. Mivel nem voltak sztenderd könyvtáraink, amik ezt lekezeltek volna, ezért ezt igen sok munka volt megcsinálni. Szerencsére mostanra ezek már rendelkezésünkre állnak. Mi itt a Mutagen nevű projektet fogjuk használni. Menjünk is a Synapticba és installáljuk a python-mutagent. Ha szeretnénk, akkor itt egy keresést is lefuttathatunk az „ID3”-ra. Azt fogjuk tapasztalni, hogy több mint 90 csomagot dob ki eredményül (Karmicban), majd ha a „Python” szót is begépeljük a gyorskereső mezőbe, akkor 8 csomagot találunk. Mindegyik mellett szólnak érvek és ellenérvek, de mostani projektünkhöz a Mutagent fogjuk választani. Nyugodtan beleáshatjuk magunkat a többibe is kiegészítő tanulás céljából.

Most, hogy már fel van telepítve a Mutagen, elkezdhetünk kódolni. Induljunk egy „mCat”

nevű projekt készítésével. Ezután jöhetnek az importjaink.

```
from mutagen.mp3 import MP3

import os

from os.path import
join, getsize, exists

import sys

import apsw
```

Ezekkel többnyire már találkoztunk. Ezt követően létre szeretnénk hozni a függvény deklarációinkat.

```
def MakeDataBase():
    pass
def S2HMS(t):
    pass
def WalkThePath(musicpath):
    pass
def error(message):
    pass
def main():
    pass
def usage():
    pass
```

ÁÁÁ... itt valami új dolog van. Készen vagyunk a main és a usage metódusokkal. Mire lesznek ezek jók? Mielőtt megbeszelnénk őket, helyezzünk el még egy dolgot.

```
if __name__ == '__main__':
    main()
```

Mi a fene ez? Ezzel a trükkel azt érjük el, hogy a fájlunkat képesek leszünk különálló alkalmazásként, illetve újrahasználató modulként egy másik programba importálva is használni. Gyakorlatilag azt mondja ki, hogy „HA ez a fájl a fő alkalmazás, akkor a main rutin meghívásával tudjuk futtatni, különben közvetlenül egy kiegészítő modulként fogunk hivatkozni a metódusaira egy másik programból”.

Ezután, fogalmazzuk meg a usage függvényt. Lent látható a usage rutin teljes kódja.

Itt fogjuk létrehozni a felhasználó számára megjelenő üzenet-

tet, mely akkor jelenik meg, amikor nem megfelelő paraméterekkel indítják el a programunkat. Figyeljük meg, hogy a '\n' kifejezést egy új sor, a '\t'-t egy tab' kiíratásához használjuk. Ezekon felül használjuk még a '%s'-t az alkalmazás nevének bekéréséhez, mely a sys.argv[0]-ban van eltárolva. Ezután meghívjuk az error szubrutint a message kiíratásához, majd a sys.exit(1)-el kilépünk az alkalmazásból.

Ha ezzel készen vagyunk, akkor készítsük el az error rutint. Itt van a teljes kódja:

```
def error(message):
    print >> sys.stderr,
    str(message)
```

Egy átirányításnak nevezett dolgot alkalmazunk (a ">>").

Amikor a printet hívjuk, valójában arra utasítjuk a Python-t, hogy írassa vagy streamelje ki a sztenderd kimenetre a megadott paramétereket, ami legtöbbször az éppen futó terminált jelenti. Ennek eléréséhez (a színfalak mögött) az stdoutot használjuk. Amikor hibaüzenetekkel dolgozunk, akkor az stderrt szoktuk megadni. Mi is ezt tesszük: átirányítjuk a print kimenetét az stderr folyamra.

Most dolgozzunk egy kicsit a main függvényen. Itt fogjuk beállítani az adatbázis kapcsolatot és kurzort, majd vetünk egy pillantást a parancssori paraméterekre. Ha minden klappol, akkor meghívjuk a saját függvényeinket az igazi munka elvégzéséhez.

```
def usage():
    message = (
        '=====\n'
        'mCat - Finds all *.mp3 files in a given folder (and sub-folders),\n'
        '\tread the id3 tags, and write that information to a SQLite database.\n\n'
        'Usage:\n'
        '\t{0} <foldername>\n'
        '\t WHERE <foldername> is the path to your MP3 files.\n\n'
        'Author: Greg Walters\n'
        'For Full Circle Magazine\n'
        '=====\n'
    ).format(sys.argv[0])
    error(message)
    sys.exit(1)
```

```
def main():
    global connection
    global cursor
    #-----
    if len(sys.argv) != 2:
        usage()
    else:
        StartFolder = sys.argv[1]
        if not exists(StartFolder): # From os.path
            print('Path {0} does not seem to
exist...Exiting.').format(StartFolder)
            sys.exit(1)
        else:
            print('About to work {0}
folder(s):').format(StartFolder)
            # Create the connection and cursor.
            connection=apsw.Connection("mCat.db3")
            cursor=connection.cursor()
            # Make the database if it doesn't exist...
            MakeDataBase()
            # Do the actual work...
            WalkThePath(StartFolder)
            # Close the cursor and connection...
            cursor.close()
            connection.close()
            # Let us know we are finished...
            print("FINISHED!")
```

A main függvény kódja fent látható.

Mint ahogy múltkor, most is létrehozunk két globális változót, melyeket az adatbáziskezeléshez használunk. Ezeket connectionnek és cursornak hívjuk. Ezután megnézzük a parancssorból kapott paramétereket (ha vannak egyáltalán). Mindezt a sys.argv utasítással tesszük. Két paramétert kere-

sünk: az első az alkalmazás neve, a második az MP3 fájlok elérési útja. Ha nincs meg mindkét paraméter, akkor meghívjuk a usage szubrutint, mely kiírja az előbb megírt üzenetet és kilép. Ha viszont megkaptuk mindkettőt, akkor az if-ünk else ágára ugrik a vezérlés. Ezt követően eltároljuk a kiinduló útvonalat a StartFolder változóban. Arra azonban ügyelnünk

kell, hogy ha szóköz van az elérési útban - mint például az (/mnt/musicmain/Adult Contemporary)-ben - a space után következő karakterek egy új paraméterként fognak értelmeződni. Ezért ha bármikor szóköz van az elérési útban, akkor ne felejtjük el az egészet idézőjelek közé rakni. Következőnek beállítjuk a connectiont és a cursort, elkészítjük az adatbázist, majd jön a tényleges munka, amikor is meghívjuk a WalkThePath rutint, majd lezárjuk a kapcsolatot egy üzenet kíséretében, amitudatja a felhasználóval, hogy készen vagyunk. Itt van a WalkThePath teljes kódja:

<http://pastebin.com/CegsAXjW>

Először kinullázzuk azt a három számlálót, melyekben a munka állapotát fogjuk követni. Ezután megnyitunk egy fájlt, melyben az esetlegesen felmerülő hibákat fogjuk logolni. Ezt követően, rekurzívan végigmegyünk a felhasználó által megadott útvonalon. Gyakorlatilag a megadott útvonalban lévő könyvtárakba lépegetünk be és ki, miközben bármilyen .mp3 kiterjesztésű fájl után kutatunk. Ha ezzel készen vagyunk, akkor megnöveljük a könyvtár és

fájl számlálót, hogy tudjuk mennyi fájlra vagyunk már túl. Ha végeztünk, akkor átmegyünk minden fájlra. Kinullázzuk minden helyi változót, mely az adott számról tartalmaz információt. Itt használjuk az os.path-ban lévő a join függvényt, melyet a megfelelő elérési út és fájlnev létrehozásához használunk. Ezt fogja megkapni a mutagen, amiből meg tudja állapítani, hogy hol keresse az adott fájlt. Ezt követően átadjuk a fájlnevet az MP3 osztálynak, melyért az „audio” egy példányát kapjuk cserébe. Ha elkészültünk, akkor kiszedjük a fájlból az összes ID3 elemet és végiglépünk a listán, olyan tagok után kutatva, amelyekre szükségünk van, majd ezeket az ideiglenes változókhoz rendeljük. Ezzel a módszerrel minimalizáljuk a lehetséges hibák számát. Vessünk egy pillantást a kód azon részére, mely a számok sorszámát tárolja. Amikor ezt visszakapjuk a mutagentől, akkor az lehet egy szám, egy „4/8”-hoz vagy _trk[0] és _trk[1]-hez hasonló sztring, vagy akár semmi is. A try/except vezérlési szerkezetet alkalmazzuk az olyan hibák elkapásához, melyek emiatt előjöhetnek. Most

nézzük meg a rekordok kiírását. Egy kicsit máshogy járunk el mint múltkor. Most is létrehozuk az SQL utasítást, mint eddig, de a behelyettesítendő értékek helyére a „?”-et írjuk. Az ASPW webhelye szerint ez egy biztonságosabb módszer. Nem fogok velük vitatkozni. A végén lekezelünk minden előforduló hibát. Legtöbbször ezek a TypeErrorok vagy ValueErrorok lesznek, melyeket a nem lekezelhető Unicode karakterek okoznak. Álljunk meg egy pillanatra a string érdekes formázása és kiírása fölött. Itt nem használjuk a „%” helyettesítő karaktert. Helyette a „{0}” típus helyettesítést alkalmazzuk, ami a Python 3.x specifikáció része. Az alapvető alakja az alábbi:

```
Print('String that will be
printed with {0} number of
statements').format(replace-
ment values)
```

Ezt az alapvető szintaxist használjuk az efile.writelines-nál is.

Végül nézzük meg az S2HMS metódust. Ez a rutin a szám hosszát kapja paraméterként, amely egy mutagen által visszaadott lebegőpontos szám. Ezt fogjuk „Óra:Perc:Másodperc” vagy „Perc:Másodperc” alakra átkon-

vertálni. Figyeljük meg a return utasítást. Megintcsak a Python 3.x-ban bevezetett szintaxist alkalmazzuk. Van azonban egy teljesen új dolog is. Helyettesítési halmazokat használunk (0, 1, és 3), de mi a „:02n” az 1-es és 2-es szám után? Ez azt mondja ki, hogy két helyen szeretnénk csak bevezető nullákat látni. Tehát, ha a dal mérete 2 perc 4 másodperc, akkor a visszaadott karakterlánc „2:04” lesz és nem „2:4”.

A programunk teljes kódja itt található:

<http://pastebin.com/rFf4Gm7E>.

Ez minden mára. Egy kicsit rövidebb lett, mint múltkor, de talán picit bonyolultabb is. Ha van egy kis időnk, akkor nyugodtan belevethetjük magunkat a Mutagenbe, hátha találunk még valami érdekeset. Biztosan örömmel fogjuk venni, hogy MP3 fájlok kezelésénél többre is képes.

Greg Walters a *RainyDay Solutions Kft.* tulajdonosa, amely egy tanácsadó cég Aurorában, Coloradóban. 1972 óta foglalkozik programozással. Szeret főzni, túrázni, zenét hallgatni, valamint a családjával tölteni a szabadidejét.

Az én sztorim – röviden-tömören

A stúdióm teljesen digitális, négy XP-s géppel peer to peer hálózatba kötve. Az ötödik gépemen kivételesen Ubuntu Linux 9.04 fut, amit tesztelésre használok. Eredetileg Ubuntu 7.04-el kezdtem, majd mindig frissítettem a legújabb verzióra. Nagyon stabilnak és könnyen konfigurálhatónak találtam, minden egyes verzió igazi fejlődés volt OS szempontból.

Jelenleg kizárólag tesztelésre használok, de a rajta megosztott adatokat Windows-os gépekről is elérhetővé tettem. Nagyon örülök az Ubuntu mögött levő fejlesztéseknek, programoknak, hardvertámogatásnak és meghajtóprogramoknak. Sajnos több nagy gyártó - mint az Adobe - sem készít rá alkalmazásokat, de a Wine elég jól használható. Van néhány grafikai program és professzionális nyomtató-alkalmazás a fényképezőgépemhez, amik egyelőre nem működnek, így várnom kell egy kiforrottabb Wine-ra, vagy a programom Linuxos verziójára.

Az audio, video, CD/DVD, USB és Zip meghajtók tökéletesen működnek, bár van néhány hiányosság a szoftverekben, de ezek nem túl zavaróak.

Minden Ubuntu verzió grafikai megjelenése nagyon jó, klassz játszódni az effektekkel. Nem vagyok igazi kocka, ezért nem használok a parancssort, csak ha van pontos leírásom és ki akarom próbálni, egyébként a rendszer GUI-ja tökéletes kezdő felhasználók számára is.

Minden hónapban letöltöm a Full Circle Magazint és megtárgyaljuk az újításokat az egyik kollégámmal. Sokan nem ismerik ezt a rendszert, hogy milyen könnyű is használni, de a Microsoft-tal egyre többen elégedetlenek, úgyhogy a Linux felhasználók száma növekedni fog. Az tetszik a legjobban, hogy egyszerűen kilőhetek egy programot, ha nem tetszik a működése. Ez a funkció nagyon gyors Linuxon, szemben a Windows Xp idegesítő lassúságával. Miért nem tud a Windows is ilyen egyszerű lenni? Mondanom sem kell, ritkán használok Linuxon ezt a gombot, ami mutatja, milyen stabil is a rendszer.

Brian G Hartnell - Fotós

ELŐZŐ SZÁMOK:

FCM#34 - Fotóretusálás - 1. rész

ITT HASZNÁLHATÓ:

ubuntu kubuntu xubuntu

KATEGORIÁK:

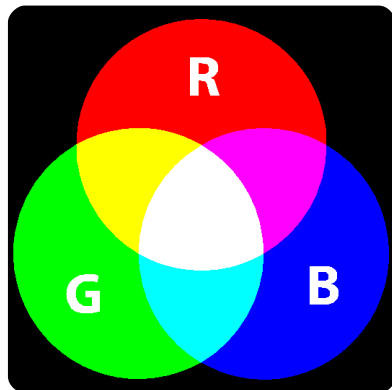
Fejlesztés Grafika Internet M/media Rendszer

ESZKÖZÖK:

CD/DVD Merevlemez USB Eszköz Laptop Vezeték nélküli

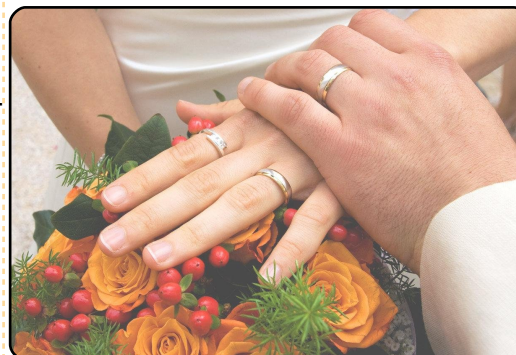
Ebben a cikkben megtanuljuk, hogyan javítsuk fotóinkon a sötét és világos tónusokat. Először is ismertetem a színeket és értékeit. Különböző színrendszerek vannak. Három alapszín van (RGB), vörös, zöld és kék. Másik színrendszer a CMYK, ez más alapszínek keveréke. Általában fotóknál, nyomtatóknál és nyomdákban használják, RGB-t inkább csak a monitoroknál.

Hisztogram

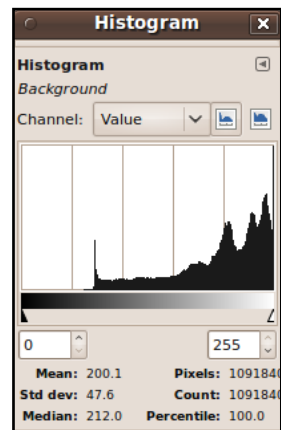
A hisztogram egy szín, vagy az összes szín tartománya. Mi is az a színtartomány? Hadd magyarázzam el néhány példával!

Ezen a fotón vannak világos

és közép tónusok, de nincs sötét tónus.

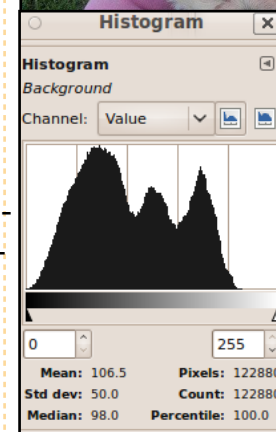
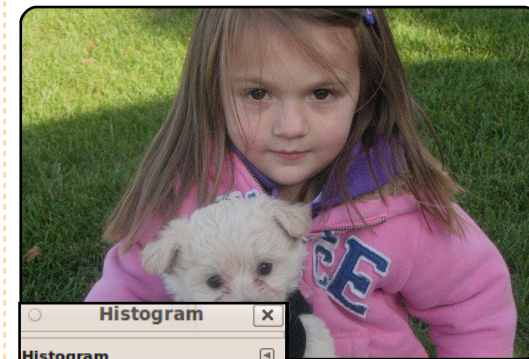
Kövessük a Dokkolható párbeszédablakok / Hisztogram menü-

- pontot. Ha ellenőrzöd a hisztogramot, akkor könnyen láthatod, mely tónusok hiányoznak a fotóról.

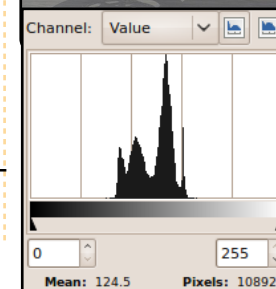
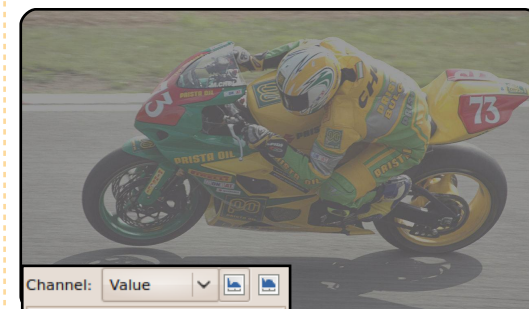
Nézzük a második példánkat!

Ezen a hisztogramon van közép és sötét tónus, de nincs világos.

A harmadik példánk.

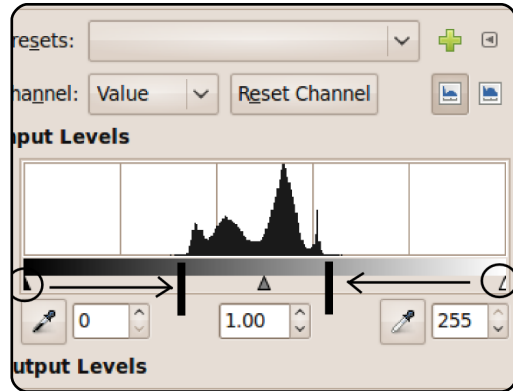
Most van közép tónusunk, de nincs világos és sötét.

Ha a fotón nincs domináns tónus, könnyen helyesbíthetjük

a tónusokat a Szintekkel és a Fényerő-Kontraszttal.

Válasszuk a Színek > Szinteket! Az ablakban az RGB színek egyvelegét láthatjuk.

A "Csatornánál" érheted el az RGB hisztogramját. Egyesével szerkeszthetjük ezeket. Az "Automatikus" gombbal a tónusokat automatikusan állíthatjuk.

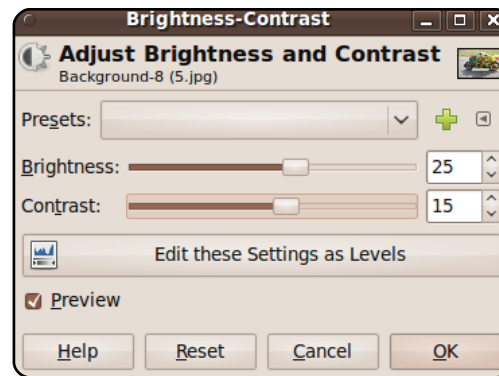
Az "Automatikus" gomb mellett három "pipetta" gomb van. Ezek a sötét, közép és világos tónushoz vannak. Egyesével rájuk kattinthsz és kiválaszthatod a megfelelő tónus pontot. Azonban ez nem mindig vezet eredményre.

A legjobb mód, ha manuálisan csinálod. Ezt a körrel jelölt háromszögek húzásával lehet megtenni, a hisztogram elején

és végén. Ezután megtalálhatod a legjobb tónust a középső háromszög pozíciójának változtatásával. A Fényerő-kontraszt segítségével a színeket élesítheted.

Kövessük a Színek > Fényerő-kontrasztot és válasszuk ezeket:

+25 Fényerő
+15 Kontraszt

A fotónk most így kell kinézzen:

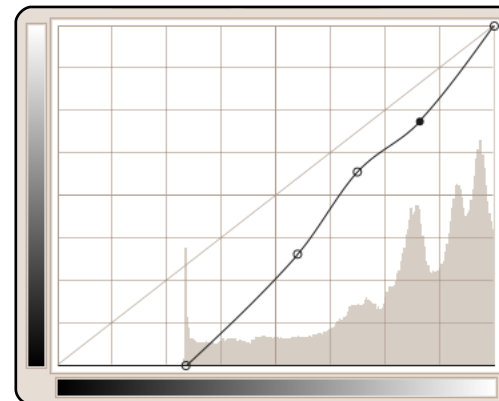

Más fotón is állíthatod így a tónust.

A második eszköz a Görbék. Ennek az eszköznek hasonlóak a paraméterei, de vannak extrák is. Növelhetjük a színek telítettségét.

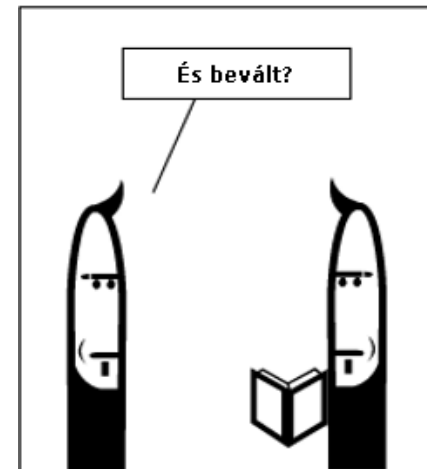
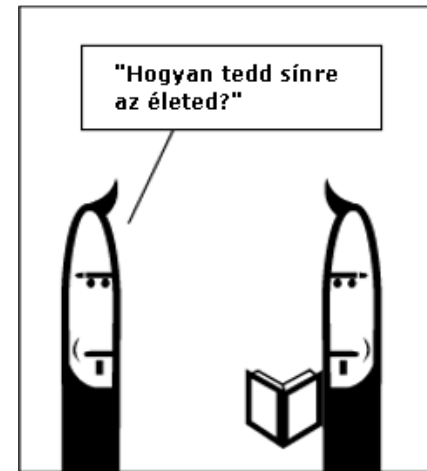
Nyissuk meg az első fotónkat, majd válasszuk a Színek > Görbéket. Az ablakban a kezdő- és végpontokat változtatva a tónusokat állíthatjuk.

Ennyi fért bele mostani számunkba. A következő részben megismerkedünk a színbeállításokkal.

Minden kép Public Domain licenz alá tartozik.

Török nyelvről angolra Kaan Bahadır TERMELE fordította

ELŐZŐ SZÁMOK:

N/A

ITT HASZNÁLHATÓ:

ubuntu kubuntu xubuntu

KATEGORIÁK:

Fejlesztés Grafika Internet M/media Rendszer

ESZKÖZÖK:

CD/DVD Merevlemez USB Eszköz Laptop Vezeték nélküli

A Google Sketchup egy nagyon népszerű, CAD stílusú alkalmazás. Frankó, de rossz hír, hogy csak Windows-on fut. Jó hír viszont, hogy manapság nem túl nehéz Wine alatt működésre bírni.

Az első dolog természetesen a SketchUp letöltése:

<http://sketchup.google.com/intl/en/download/gsu.html>.

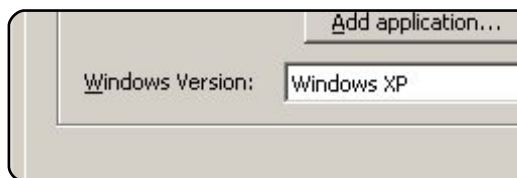
Ezután a Wine legfrissebb verzióját telepítsd, vagy a meg-

lévőt frissítsd. Javasolom a Wine (Ubuntu) tároló használatát, erről itt olvashatsz: <http://www.winehq.org/download/deb>. A Wine verziód ellenőrzéséhez kattints az Alkalmazások > Wine > Configure Wine-ra, majd az "About" fülre. A SketchUp működéséhez legalább 1.1.11-es verziójú Wine kell.

Amíg még nyitva van a Wine konfigurációs ablakod, kattints az "Applications" fülre és állítsd alapértelmezettnek az XP-t.

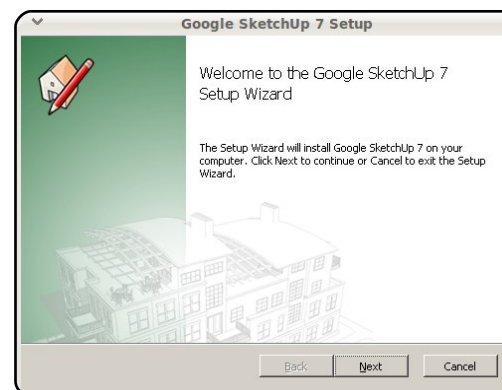

Végül pedig győződj meg róla, hogy az nVidia meghajtók telepítve vannak (ha szükséges), a Wine honlap ezt mondja: "va-

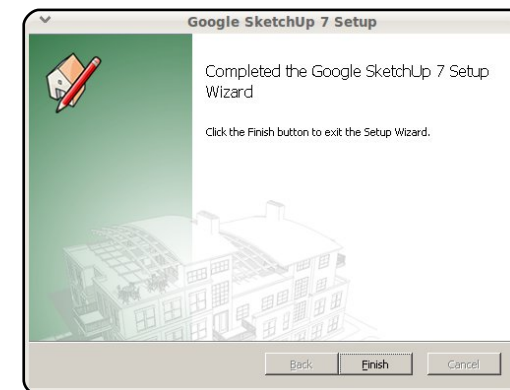
lószerűleg szükséged lesz a zárt nvidia grafikus meghajtóra. A nyílt forrású nv meghajtó még nem elég jó.

Ha a fenti lépések megvannak, ideje telepíteni a SketchUpot! Nyisd meg azt a könyvtárat, ahová letöltötted a SketchUp exe-állományát, jobb klikk a **GoogleSketchUpWEN.exe** fájlra és válaszd az "Open with Wine Windows Program Loader"-t, ne kattints rá kétszer, mert az Ubuntu az hiszi, hogy tömörített állomány és csak a tartalmat mutatja meg.

Egyszerűen csak kövesd a promptot, fogadd el az alapbeállításokat és probléma nélkül települnie kell.

A telepítő két linket rak a desktopodra, de mivel azok Windows-ra készültek, nyugodtan törölheted azokat.

Még nem végeztünk. A programnak szüksége van néhány Windows-os fájlra, a legegyszerűbben a winetricks nevű scripttel telepíthetők. A winetricks telepítéséhez szedj elő egy terminált és írd be:

```
wget
http://www.kegel.com/wine/
winetricks
```


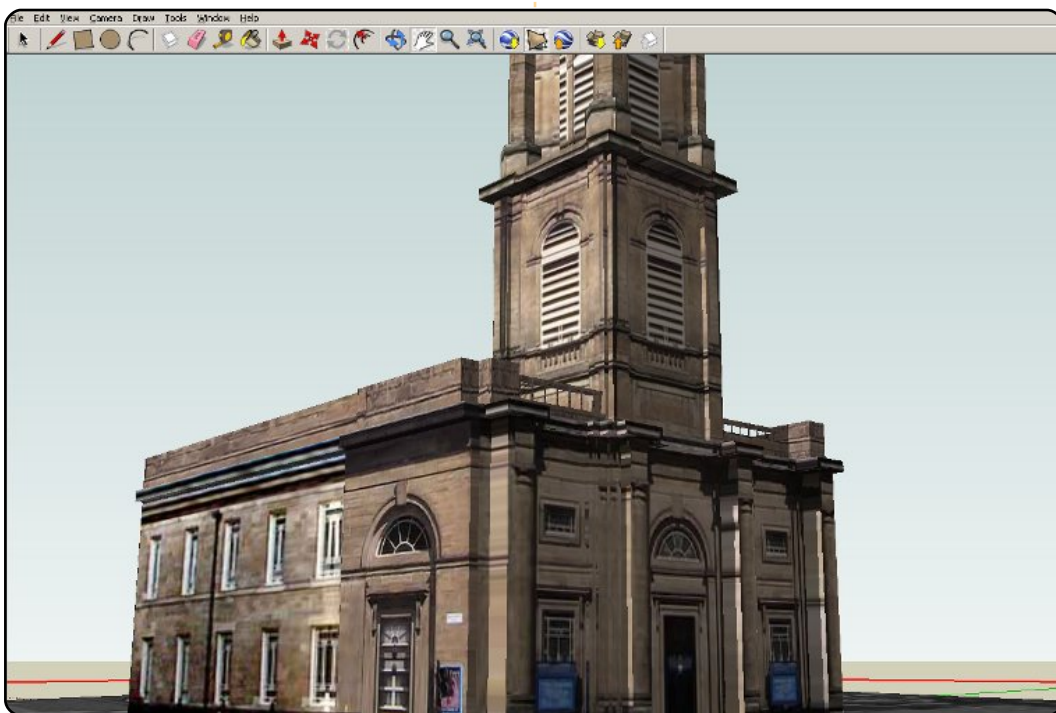
A Windows fájlok telepítéséhez pedig ez kell:

```
sh winetricks corefonts  
vcrun6 vcrun2005
```

MEGJEGYZÉS: ne telepíts semmilyen dll-t, vagy Windows rendszerfájlt kézzel, mert hiba-üzenetek ezreit kapod... én már csak tudom, első alkalommal így jártam!

Ha a winetricks végzett a Windows-állományok telepítésével, kattints az Alkalmazások > Wine > Programs > Google SketchUp 7 > Google SketchUp-ra és a program elindul.

Az első telepítés alkalmával nem tudtam elindítani a programot, viszont a .wine könyvtár törlése, majd a SketchUp újratelepítése után nem volt semmi gond. Vigyázz: a .wine könyvtár törlése mindent töröl a Wine C: meghajtójáról!

Full Circle Podcast

A **Full Circle Podcast** újra jelentkezik és jobb, mint valaha!

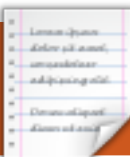
A 2. epizód tartalmából:

- Karmic 64-bit
 - Lucid Lynx - Alpha 3
 - Ubuntu One Music Store
 - Sauerbraten
- és Chuck Norris támadása a Linuxos routerek ellen.

A házigazdák:

- Robin Catling
- Ed Hewitt
- Dave Wilkins

A podcast és a jegyzék megtalálhatók a <http://fullcirclemagazine.org/> oldalon.

Az én sztorim

Írta Rahul Mehta

A Windows sok problémám forrása volt. Nagyon soknak. Magának a PC-nek a működtetése is egy külön kihívást jelentett, nem is beszélve az értékes időről, ami elment ezzel. Már egy ideje kutattam a Windows utódja után. Két egyszerű követelményem volt csak: eleget kell tudnia a dokumentumokkal, képekkel és hangokkal való munkámhoz, és egyszerűen kezelhetőnek kell lennie. Fontolóra vettem a Linux használatát is, de nem akartam visszatérni a parancssoros programokhoz. A Mac OS meg alaptól ki volt löve, mivel nem fut PC-ken.

Ekkortájt került a kezeim közé egy magazin, ami a Live CD-s Linukokról írt. Még aznap kiírtam és kipróbáltam egyet. A Live CD elég jól működött egy ideig. Kicsit lassúcska, viszont igen jó összképet nyújtott az igaziról. Elsőre semmit sem tudtam működésre bírni. De szép lassan átvette a rend a káosz helyét. Éppenséggel az egész dolog tetszett, de nem voltam teljesen hasraesve tőle. Végülis arra az álláspontra jutottam, hogy túl sok időbe telne egy új rendszer használatának megtanulása. Nem volt eléggé felhasználóbarát számomra. Ennyi volt. Visszatértem a Windowshoz.

De volt valami, ami folyamatosan visszacsalogatott a Linuxhoz. Kutattam egy kicsit és találtam

több olyan disztribúciót is, amiknek volt live CD-s verziója is. Elkezdtem egymás után kipróbálni őket. Ekkor találkoztam az Ubuntuval is - a Feisty Fawnnal. Elsőre megtetszett. Az egyszerűen kezelhető felhasználói felület megpillantása után rögtön gondoltam, hogy ez lesz "az". Ennek ellenére folytattam a többi rendszer kipróbálását is - köztük az Ubuntu ikertestvérét is, a Kubuntut. Elég hamar kikristályosodott számomra, hogy ezen testvér operációs rendszerek közül választom valamelyiket. Egy ideig felváltva használtam őket. Ekkor jött ki a Gutsy Gibbon és ezzel le is zárult az ügy. Az Ubuntu GNOME-ját egyszerűbben használhatónak találtam, mint a Kubuntu KDE-jét. Ez csak egy személyes preferencia; nincs semmi bajom a KDE-vel.

A Gutsy-val teljesen meg voltam elégedve. Elkezdtem átvinni a dolgaimat Windows-ról Ubuntu-ra. Sok fennakadás és halogatás után kezdtem hozzászokni a rendszerhez, és egyre könnyebb lett minden. Már korábban, Windows alatt is kezdtem nyílt szoftvereket használni - főként OpenOffice-t, Gimpet és Audacity-t. Igazán a számítógép kezelésének megtanulása volt az, ami sok időbe tellett. Ilyen volt például a PC-k hálózatra kapcsolása. Ahogy egyre jobban megértettem a rendszert, sokkal könnyebben használtam.

Váltás Ubuntura

Tucatszor telepíthettem és újrarakhattam az OS-t, ha másért nem, azért, hogy újra működjön, de soha nem adtam fel. Már egy leküzdendő kihívást jelentett az Ubuntu megértése és működtetése. A segítségek, amiket különböző online forrásokból kaptam, igazán felbecsülhetetlenek voltak és még mindig azok. Ha volt valami problémám, akkor rákerestem a tünetekre vagy a hibára, és rövid időn belül találhattam megoldást. Az igazán nagy ász viszont az volt számomra, hogy mialatt hozzászoktam a rendszerhez, gyakorlatilag alig kellett használnom a parancssort. Én még a DOS előtti, kizárólag parancssorokat használó terminálok idejéből jöttem. Még Windows alatt is minden további nélkül használtam DOS utasításokat. Viszont az új parancsok memorizálása nem nagyon vonzott. Kiváltképp úgy, hogy mellette van GUI is. Szerintem az Ubuntué a legjobb felhasználói felület, amit valaha is láttam. Alkalmanként még most is kipróbálok más rendszereket. Az Ubuntuval párhuzamosan a többiek is fejlődtek, de számomra még mindig Ő a nagy kedvenc.

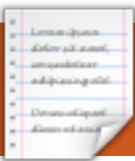
Amikor kijött a Hardy Heron, már az első napon letöltöttem és fel is telepítettem. Ekkor kezdtem el igazán váltani. Azt mondtam magamnak: "Nincs több tesztelés és kipróbálás. Ettől a pillanattól fogva teljesen elmerülök a használatában."

A laptopom volt az első, ami Hardy Heront kapott. Ezután jött az asztali gép. Amint volt működőképes hálózat, elindulhattam a Linuxos világ felé. Még mindig van XP-s és Vistas gépem is, melyeket a családtagjaim használnak, de én már teljesen Ubuntu vagyok. Tulajdonképpen ez a vegyes rendszerekörnyezet egy heterogén hálózat felállítására is lehetőséget biztosított, ami egy külön élvezet volt önmagában is.

Még mindig a tanuló fázisában vagyok a Linux használatának, de nagyon élvezem. Napról-napra nő az Ubuntu használatában az önbi-zalmam, de még mindig vannak olyan területek, amelyek problémát okoznak számomra. Ilyen a nyomtatás és a hangfelvétel. Sajnos a nyomtatóimnak nincsenek Linuxos illesztőprogramjai. Sőt, az Ubuntunak és a Linuxnak úgy általában, meg kell küzdenie a drive-erek hiányával. Csak igen kevés gyártó ad ki meghajtókat Linux alá. Emiatt vagyok kénytelen néhány eszközömet Windows alatt tartani. Egy másik partíción van még egy Windows, amit igen ritkán látogatok - havonta egyszer, hogy frissítsem, vagy esetleg valamit dolgozok alatta.

Összességében, a jövőbeli ter-veim között a Linux és az Ubuntu is helyet kapott. Az elhatározáso-mat az is mutatja, hogy megtagadtam a Vistára, ill. a Windows 7-re való frissítést.

Egy szeszély miatt botlottam bele a Full Circle magazinba. 3 éve használom Ubuntut, és minden egyes percét élveztem eddig, éppen ezért próbáltam kitalálni, hogyan vehetnék részt a közösségben. Tegnap internetezés közben arra gondoltam, hogy rákeresek az "Ubuntu magazin" szóra.

Első találatként a Full Circle magazin jelent meg. Érdekesnek tűnt, úgyhogy letöltöttem a legfrissebb számot és elolvastam. Remek volt! Tele volt a világ legjobb operációs rendszeréhez, a Linuxhoz kapcsolódó legfrissebb hírekkel, tippekkel, interjúkkal. Annyira tetszett, hogy letöltöttem az összes többi számot is és egész éjszaka azokat olvastam - illetve olvastam volna, de a feleségem hajnali 3-kor lekapcsolta a villanyt.

Mivel szerettem volna valamilyen módon én is részt venni, úgy gondoltam, írok egy cikket a Linuxszal való megismerkedésemről és tapasztalataimról. Remélem, hogy bekerül majd valamelyik

jövőbeli számba, de az sem gond, ha nem: legalább élveztem a cikkírást. Jó olvasást!

Az emberek általában meglepődnek, mikor megtudják, mennyire szeretem a számítógépeket, ugyanis - ha valaki nem hozza fel a témát - sosem beszélek róluk. Ha valaki eljön hozzánk, az első dolog, amit a házba lépve meglát, egy 70 kilós német bulldog.

Ezek után, ha felmegy az emeletre, kiderül, hogy 6 kigyónk van, némelyikük több, mint másfél méteres. Ezek után az is hamar kiderül, hogy fegyverrajongó vagyok és a helyi lövészetnél dolgozok. Éppen ezért amikor elkezdek a Linuxról, a forráskódokról és programozásról hablatyolni, több furcsa tekintetet kapok, mint amikor a kigyókat emlegetem.

Az első Linuxszal kapcsolatos élményem régire nyúlik vissza,

mikor még taxisofőr voltam Burlingtonban, mely egy kicsiny, Vermont északkeleti részén található város. Akkoriban szinte semmit nem tudtam a szoftverekről, de szerettem szerelgetni, úgyhogy elkezdtem egy számítógépet összerakni.

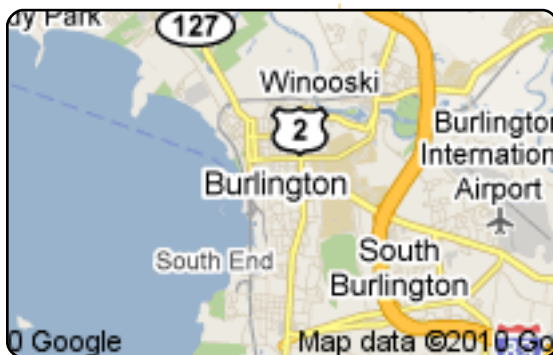
Régi, már nem használt alkatrészekből raktam össze, amiket barátoktól szereztem be. Ennek ellenére sikerült egy működő gépet összeeszkábálnom. Volt egy 6.4 GB merevlemezem, egy ősrégi videokártyám, semmi hang, 128 MB RAM és egy monitor, aminél néha elment a kép. Akkoriban még csak a Windows és Mac OS létezéséről tudtam. Mivel a Windows XP esélytelen volt ezen a gépen, kaptam egy Windows 98 Second Editiont az unokatestvéremtől. Nem egy nagy cucc, de legalább működött - már amennyire....

Ugye említettem a szörnyű videokártyát? A Windows nem tudta megfelelően ke-

zelni, így nem tudtam 16 színt fölé menni, holott a kártya képes lett volna 256 színt megjeleníteni. Telepítettem egy USB portot rá és vettem egy Linksys egységet, hogy ezáltal kapcsolódni tudjak a szobatársam vezeték nélküli hálózatára. Meglepettem, ugyanis működött! Habár a képek értelmezhetetlenek voltak, de a szöveget el tudtam olvasni.

Egyik nap a munkahelyen meséltem a kollégámnak a túlmeretezett számítógépemről. Megkérdezte, hogy próbálkoztam-e Linuxszal? Megkérdeztem, hogy mi az a Linux. Azt mondta, hogy "a Linux egy operációs rendszer, mely szorongatja a Microsoftot". Miután hazamentem, beizzítottam a gépet, és rákerestem a Linuxra. A találatok alapján úgy láttam, hogy az Ubuntu - a legnépszerűbb disztribúció - nem működne a gépemen, azonban a Xubuntu igen! Le is töltöttem, csak sajnos nem volt CD íróm.

Rátettem az .iso fájlt egy flash meghajtóra és a szobatársam gépén kiírtam CD-re. Tele-

pítéskor felajánlotta, hogy Windows mellé telepíti - mivel pedig hallottam már a dual-bootról, úgy döntöttem, kipróbálom (a biztonság kedvéért). Igen, jól értettétek: két operációs rendszer volt a 6.4 GB-os merevlemezemen! 3 GB a Windowsnak, 3 GB a Xubuntunak; a maradék pedig cserepartíciónak (swap). Telepítés után újraindítottam a gépet és kiválasztottam a Xubuntut a grub menüből. A Xubuntu elindult és egy új világ tárult elém.

Megdöbbsentett, milyen jól működik! Támogatta a grafikus kártyát! Nem kellett újraindítanom minden egyes hardver miatt! Egyszerűen MŰKÖDÖTT!!! Semmit sem kellett tennem: minden működött, mintha erre a gépre lett volna specializálva. Elkezdtem nézelődni, hogy milyen szoftverek vannak alpból feltelepítve, majd csatlakoztattam a Linksys egységet, melynek köszönhetően összelálkoztam az első Linuxos problémával, ugyanis nem működött.

Eszembe jutott, hogy láttam egy ["Ubuntu fórum"](#) oldalt a kereséseim során, úgyhogy elindítottam a Windowst, regisztráltam a fórumon és feltettem a kérdé-

sem. 10 percre rá kaptam egy e-mailt, amelyben tájékoztattak, hogy valaki válaszolt a kérdésemre. Azt hittem, csak másnap, vagy még később kapok választ. A gyors válasz nagyon meglepő és megdöbbsentő volt számomra.

Megnéztem a választ, de közben kiderült, hogy 3 válasz érkezett. Az egyik válaszadó Jason volt, aki jóval túlment azon, hogy csak egyszerű tanácsokat adjon: amikor a javaslatai nem segítettek, annyira magáévá tette a dolgot, hogy chaten keresztül beszéltük meg a problémát.

Eléggé kényelmetlen volt, mivel Windows alatt chateltünk, aztán újra kellett indítani a gépet, hogy Linux alatt kipróbálhassam a dolgokat, majd vissza Windows-ra, hogy megírjam, mi történt. Hosszú történet, a lényeg, hogy nem sikerült működésre bírunk a Linksys.

Mint később kiderült, volt benne egy chip, amit úgy

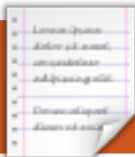
terveztek, hogy nem működött Linux alatt. Akárhogyan is történt, az egész folyamat alatt Jason taníttatta nekem a Linux használatát és néhány Linuxos szoftverrel is megismertetett. Ezáltal megismertette velem a nyílt forrású közösséget.

A többi - ahogy mondani szokás - már történelem. Megszabadultam ettől a régi kacattól, és azóta -amikor csak tehetem - folyamatosan frissítem a gépemet. Jelenleg Ubuntu 9.04-et futtatok, de most töltöm le a Karmic-ot, hogy nemsokára kipróbálhassam. Röviden és tömören megfogalmazva: az Ubuntuhoz fűződő élményem kellemes.

Számos egyéb disztrót is kipróbáltam, de maradt az Ubuntu a fő rendszer. Még a feleségemet is sikerült rávennem, hogy használja, és nagyon szereti.

Tökéletes az Ubuntu? Egyértelmű, hogy nem. De van tökéletes operációs rendszer?

Aminap áttekintettem érveket és ellenérveket a Linux (ipari) szabványos operációs rendszerrel kapcsolatban, vagyis, hogy érdemes-e felduzzasztani a Linux felhasználói táborát annyira, amennyire csak lehet.

Attól függően, hogy kivel beszélsz, a Linux a piac kevesebb, mint 5%-át birtokolja. Mindannyian tudjuk, ki van az első helyen az Apple-lel. A legutóbb, mikor néztem, valahol 10% körül jártak.

Vajon bölcs választás-e bekerülni a főáramlatba? Céлом, hogy - az olvasóra bízva a döntést - semleges szerepben mutassam be mindkét oldal véleményét.

A Linux nagyobb elterjedésének előnyei:

- Lehetővé tenne további pénzügyi támogatást a különböző OS verziók hardver kompatibilitásának fejlesztéséhez. A leggyakoribb panasz

a felhasználók részéről, hogy míg néhány számítógépen minden gond nélkül telepíthető és használható a Linux, más gépeken csak fejfájást okoz. A fejlesztők nincsenek eléggé ösztönözve, hogy frissítsék a rendszereket, kivéve, ha bevételhez juthatnak a költségeik kompenzálására (a Canonical technikai támogatás díjszabásához hasonlóan, ami segíti a további frissítések támogatását). Ez leginkább olyan frissítésekben mutatkozik meg, amelyek az OS látványelemeire koncentrálnak és nem az alapul szolgáló kód vagy a kompatibilitási problémák kezelésére.

- Talán azoknak a programozóknak az érdeklődését is felkeltené, akik jelenleg a Microsoft vagy az Apple mellett kardoskodnak, mondván "a pénz ebben van". A legtöbb IT végzettségű a pénzben érdekelt és nem abban, hogy mi a jobb a társadalom egészének. Linux fejlesztőnek lenni nem annyira kifizetődő, mint az MS-nek vagy az Apple-nek dolgozni.

- Felkeltheti az iskolák figyelmét. Amikor meglátogattam különböző állami főiskolákat Floridában, nem egy közülük úgy beszélt a Linuxról, mintha elhagyható része lenne a programozás vagy a protokollok oktatásának. Mostohagyerekként kezelték és sok iskolát végzettnek más iskolákba kellett menniük, hogy megfelelő tudásra tegyenek szert, miután felvették őket egy Linuxot használó céghez.

- Segíthet megszüntetni azt a bénító monopolhelyzetet, ahol jelenleg a Microsoft és az Apple a kemény nagyfiúk. Hol máshol fizethetsz 200 dollárt egy operációs rendszerért, amit a hajadra kenhetsz, ha nem sikerül megfelelően regisztrálni, mint a Microsoftnál?

- Segíthet megtörni a második monopoliumot, ahol a Microsoft uralja a szövegszerkesztők és irodai programok piacát. Nézzük, a Corel és a Lotus tud mindent, de még-

is csak egy kis szeletét kapták a tortának és hány más céget zárt ki a piacról a Microsoft azal, hogy megvette a jogokat és az aktuális stabil szoftvereiket? Emlékszik még valaki az eredeti, Jazz nevű táblázatkezelőre? Ma mindenki Excelként ismeri. Miért is csinálnál valami újat, ha valaki más már megcsinálta és neked csak a jogokat kell megvenned?

- Megszüntetné a túlárzott számítógépek korszakát. Az Apple saját maga építi számítógépeit és annyit kér értük, amennyit a piac csak elbír, és valamilyen okból kifolyólag hűségese követők meg is fizetik a felárat. A Microsoft ugyan nem készít számítógépeket, de elhíheted nekem, hogy megkérik az előtelepített OS árát. Ha a Linux is viszonteladói hálózaton keresztül kerülne értékesítésre, az megváltoztatná-e a nagyfiúk árszabását?

- Képes lesz-e megőrizni a közösség a különlegességét anélkül, hogy lerombolná?

Az igazat megvallva az egyik oka a Linux használatának a kivételesség. Te és én elitista sznobok vagyunk. Nézd meg a szomszédaidat, kétlem hogy bármelyikük Linuxot használna. Az Apple-lel is hasonló a helyzet. A 190 lakásos környékünkön én vagyok az egyetlen, magányos farkas, aki Linuxot és Apple-t használ. Ha a mainstreambe tartunk, az nem jelenti automatikusan, hogy elveszítjük az exkluzivitásunkat.

- Újraélesztheti a jelenleg eléggé lanya vállalati érdeklődést. Többek között a Corel és a Lotus is tud mindent, de mégis hátrányba került a Microsoft és az Apple miatt. Ők megint feljöhetnének, meglovgolva a Linux népszerűségét egy stabil és olcsó irodai szoftvercsomaggal, ha már nem emlékszünk a hányatott sorsú Corel Linuxra.

- Végre megtanulhatják a professzorok és a felhasználók is helyesen kiejteni a Linux nevet. Lenoxnak kell ejteni, nem a betűzés szerint. El sem tudom mondani, hány oktatót kellett már kijavítanom. Továbbá az alapító keresztneve

Linus, nem Linux.

A Linux nagyobb elterjedésének hátrányai:

- Elég okot adhat vírusok készítésére. Jelenleg az a helyzet, hogy a Linux biztonságos OS, de csak azért mert kevesen veszik a fáradságot, hogy vírust kreáljanak egy alig 5%-os piaci elterjedtségű OS-re. Az Apple hasonló cipőben járt az utóbbi években, mielőtt a rendszerük népszerűbb lett. Most ők is rákényszerültek biztonsági patch-ek gyártására, akár csak a Microsoft.

- Elfogultságra készítheti a pénzügyi megfontolások miatt nem éppen független sajtót. Kétségbe vonja-e bárki, hogy a magazinok nem véletlenül csak néha jelentetnek meg rossz kritikákat a Microsoft és Apple termékekről? Csak nem azért, mert a reklámbevételek 85%-a ezektől a cégektől vagy partnereiktől érkezik? A közmondás szerint ne harapd meg azt a kezet, ami az ételt adja (ne sz@rj oda, ahonnan eszel). Emlékezz csak, mikor a Vista bemutatásra került, csak olyan kiadványban szerepelt rossz kritika,

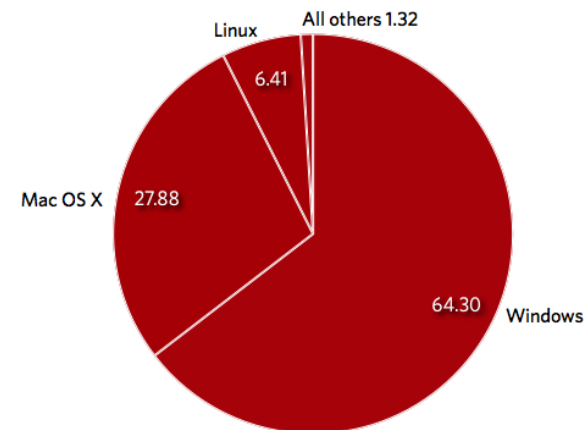
amit nem a Microsoft szponzorált. A legtöbb jelenlegi Linux-szal kapcsolatos cikk őszinte, mert senkinek nem fűződik hozzá anyagi érdeke.

- Megszüntetheti az egyediséget (egyéniséget). Vajon a Slackware, a fejlesztő barátainak készített Linux variáns túlélne-e saját mikrokörnyezetén kívül? Most majd a Yellow Dog fogja hirdetni magát, mint alternatív választás a Mac useereknek, ezzel hígítva a rajongói bázisát?

- Megszüntetheti a felhasználói szabadság azon előnyeit, amit most a Linux felhasználók élveznek. Vajon az OpenOffice túléli-e a Lotus és a Corel előretörését? Megmaradnak-e a ma létező nyílt OS variánsok? Meglehet, de jelenleg csak azért képesek létezni, mert a nagyfiúk nem tartják veszélyesnek ezeket. Mi történne, ha

Ars Technica OS market share: December 2009

Percent

az OpenOffice mainstream alkalmazássá válna továbbra is költségek nélkül? A nyakamat teszem rá, hogy az MS és az Apple rögtön kereszteshadjáratot indítana a gonosz ellen.

- Oda vezethet, hogy rengeteg szutyok disztribúció csak a pénzért készül.

Emlékszik még valaki a (Windows) ME-re? Arra az időre készült, amíg valami jobbal elő nem tudott állni a Microsoft. A ME majdnem tönkretette a Microsoft hírnevét. Hivatalos körökben tudott volt, hogy csak azért készült a ME, hogy egy kis bevétel keletkezzen, mielőtt a valódi nagy pénzek bejönnek. Amikor a pénzkereset lehetsé-

ge megjelenik, a közösségi érzékenység gyakran kidobásra kerül.

- A megnövekedett népszerűség ellenérzéseket vált-hat ki. Emlékszem, mikor a Windows bemutatásra került a 80-as években és úgy tekintetek rá, mint az összes eddigi számítógépes problémára adott válaszra. Mostanában több vád éri őket, mint dícséret, mivel rosszul elkészített termékeket adtak ki. A Linux is hasonló kategóriában végezheti egy nap? Ne feledd, hogy a Saturn a játé gépek megmentőjeként kezdte és kítaszítottként végezte.

- Biztos, hogy a Microsoftot paranoiássá tenné és ez nem valószínű, hogy túl szép lenne. Ha az MS és az Apple fenyegetve érezné magát, rögtön kimutatná a jogi foga fehérét. Nem olyan régen a Microsoft megfenyegette a Linux fejlesztőket, hogy azok megsértik a szabadalmait, holott nem tudta bemutatni és igazolni, mely szabadalomsértésekről van szó. Az Apple milliókat költött a Psystar elleni harcra, azal vádolva, hogy az ő OS-ét adják nem Apple gépekkel.

Ezek a srácok nem a sportszerű játékkal vitték sokra.

- A dolgok a pénz irányába mozdulhatnak az értelem helyett. A Linux közösségben leginkább a gyakori problémák vannak előtérben, mint a kompatibilitás, a bootidő és a programok frissítése. A mainstreamben a pénzügyi megfontolásoké lehet a főszerep. Miért gyorsítanánk fel a boot folyamatot, ha a jelenlegi rendszer egyenlő a többi piacon lévővel? Miért frissítenénk, ha megveszik a régi verziót is? A fontos dolgokat a profitábilis dolgok mögé tolnák, ez a minőség drasztikus és gyors romlásához vezetne. Túl sok ment már tönkre, mert csupán egy kicsit leporolta a meglévő termékét és remélte, hogy a vevő nem veszi észre, hogy nincs érdemi újítás.

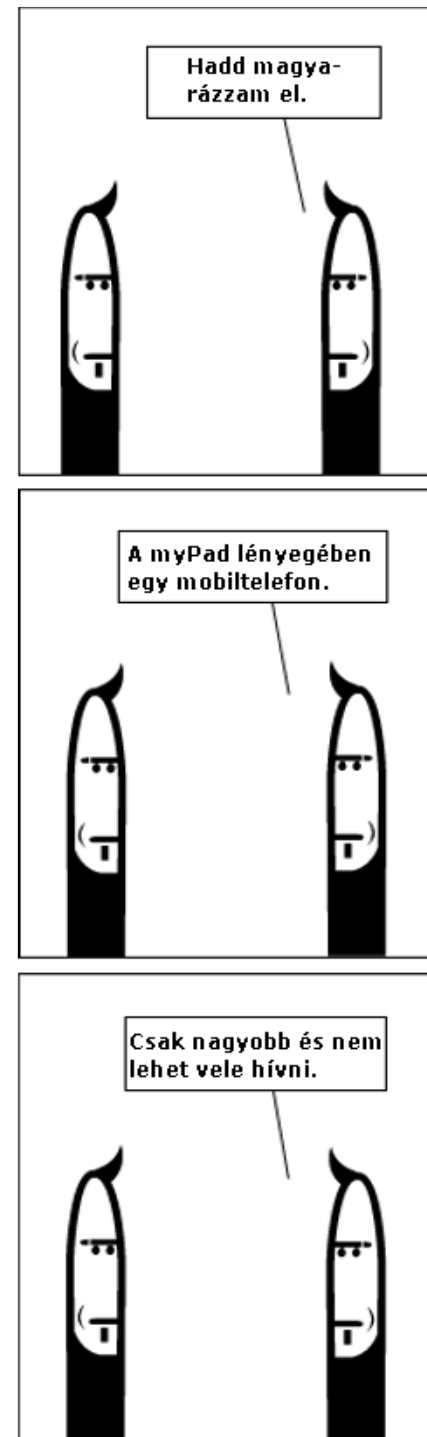
- Elfeledtetné a Linux fejlesztőkkel, hogy a nyilvánosság egy "ingatag szerető". Ha egyszer népszerűvé válsz és az is akarsz maradni, fel kell készülnöd a rendszeres frissítésre. Nézd meg, mi történt, amikor a Microsoft abbahagyta az XP támogatását a Vistáért. Néhány felhasználó házsártosnak és

megbízhatatlannak találta az új OS-t az XP-hez képest és a Microsoft kénytelen volt visszakozni és folytatni a támogatását. Jelenleg úgy tűnik, sok Linux fejlesztő dolgozik az Ubuntu kiadások rendszeres frissítésén, ami óramű pontossággal 6 havonta megjelenik. Mindezt fizetős rendszerre téve megláthatjuk, hogy az ügyfél elkezd igényelni (követelni) a frissítést, ahelyett, hogy csak remélné.

Van egyszerű válasz? Nincs, és komolyan kétlem, hogy valaha is lesz. Az átlépés a mainstream OS-ek közé veszélyes, kockázatos vállalkozás és tele van buktatókkal. Csak finoman és óvatosan kellene megpróbálni.

Az Apple mellett a másodikkal lenni tényleg olyan rossz? Ez a cég meglehetősen jól megél a második helyből és ha megnézem a legutóbbi részvényárfolyamokat, úgy tűnik, jobban csinálják, mint a Microsoft. Az Apple egy exkluzív klub és nem bánkódnak emiatt.

A kérdés az, hogy a Linuxnak is ezt az utat kellene-e követnie? **Döntsd el Te.**

DON'T MISS A SINGLE ISSUE!

Ubuntu User is the first print magazine created specifically for Ubuntu users. Ease into Ubuntu with the helpful Discovery Guide included in each issue, or advance your skills with in-depth technical articles, HOW-TOs, reviews, tutorials, and community reports.

SUBSCRIBE NOW!

4 issues per year for only
£ 24.90 / EUR 29.90 / US\$ 39.95

- ✓ Don't miss a single issue!
- ✓ Huge savings - Save more than 35% off the cover price!
- ✓ Free DVD - Each issue includes a Free DVD!

www.ubuntu-user.com

2G GSM 850 / 900 / 1800 / 1900
3G HSDPA 900 / 2100
115.8 x 60 x 13.7 mm
Súly 165 g
TFT érintőképernyő, 16M szín
480 x 854 pixel, 3.7 hüvelyk
Több ujjas bevitel
Gyorsulásmérő
Távolságérzékelő az automatikus
kikapcsoláshoz
Teljes QWERTY billentyűzet
Rezgés; MP3, WAV csengőhangok
3.5 mm audio jack
133 MB háttértár, 256 MB RAM
microSD, 8GB-osat tartalmaz
WLAN Wi-Fi 802.11 b/g
Bluetooth, microUSB v2.0
5 MP, autofókusz, dupla LED-es
villanófény
Video (720x480 pixel)@24fps
Android OS, v2 (Eclair)
ARM Cortex A8 600 MHz
processzor
Digitális iránytű
MP3/eAAC+/WAV/WMA9 lejátszó
MP4/H.263/H.264/WMV9 lejátszó
Adobe Flash Player v10.1
Ár: ~£380

Bizonyára mindannyian emlékszünk a 'Google phone'-ra, a G1-re. A Motorola napjainkban elkészítette a G1 testvérét, a Motorola Milestone-t (más néven 'Droid'-ot), ami nem csak hasonlít a G1-re, de Android 2.0-val kerül forgalomba. Az Android természetesen szerett Linuxunkon alapul, ezért kerülhetett be ez a cikk a magazinba.

Az első, ami feltűnt, hogy a Milestone fogása és az előlap csúsztatása nagyon kemény. A G1 képernyője rugós rögzítésű volt, olyan érzést keltett, mint ha bármelyik pillanatban leeshetne (ami persze sosem történt meg), de a Milestonet határozottan meg kell lökni, ami tetszik.

Miután betettem a 3 SIM-et és bekapcsoltam, betöltődött az ismerős Android felület, itt az ideje, hogy belépjek a gmail-be. Kíváncsi voltam, hogy minden megfelelően szinkronizálódik-e. Technikailag természetesen így is kéne, de én régi vágású vagyok és megszok-

tam, hogy mindig kézzel kell beírnem a névjegyeket, ha új a telefonom. Miután beléptem, a Milestone kapcsolódott a Google-hoz és minden Gmail névjegyet letöltötte, akárcsak a Google naptáramat. Fantasztikus!

Egy hasznos dolog hiányzik csak, a gombok az előlapról. Négy ikon van a képernyő alatt, amelyek érintésérzékelők. Ezek akkor használhatók, ha a képernyő aktív, próbáltam nyomogatni őket, miközben a képernyő ki volt kap-

csolva, hátha életet lehet lehelni bele, ahogy a G1-be, de a Milestone-on a képernyő aktiválásához csak a Bekapcsoló/Kikapcsoló gombot használhatod az eszköz tetején.

A G1-en sokféle képernyőkezelőt kipróbáltam (a GDE az egyik kedvencem) és egyre jobban megszerettem a SlideScreen-t, így miután bejelentkeztem, el is néztem a Marketbe, hogy feltelepítsem, de vajon meg tudom-e tenni? Tulajdonképpen én már kifizettem a SlideScreen-t a G1-hez. Szerencsére a Google mindent megjegyzett, így azt is, hogy nekem van ilyen, majd egy pillanat alatt fel is telepítette. A Market még más eltávolított programokra is emlékezett a Letöltések fülön, szóval volt egy gyorslinkem a számomra szükséges programokhoz.

SlideScreen - egy másik kezelőfelület

Egyik dolog, amit észrevettem a Milestone-on, hogy egy "H" van a képernyő legtetején, ott, ahol a 3G logónak kellene lennie. Kiderült, hogy ez egy szupergyors 3G kapcsolatot jelöl, amit sose láttam a G1-en. Még egy bónusz!

A következő dolgom az lett volna, hogy feltegyem a K9-et

a nem Gmail-es levelezéshez, de aztán észrevettem egy kis ikont a "Gmail and Email"-t a rendszerbeállításoknál. Lehetőség van arra, hogy más, nem Gmail-es accountot is felvigyek anélkül, hogy új alkalmazást kellene telepítenem. Vannak ikonok a "Corporate Calendars"-hoz és más alkalmazásokhoz is, amik lehetővé teszik a szinkronizációt a "Microsoft Exchange"-dzel. Ez kétségkívül vonzó dolog az üzleti felhasználók szemében.

Néhány más kiegészítőt is felpakoltam (Camera ZOOM FX-et, Droid Analytics-et és a Doodledroid-ot, ezek a kedvenceim ebben a hónapban - [Top 5](#)), amik gyorsabbnak is tűnnek a Milestone-on, különösen a Doodledroid. A G1-en a Doodledroidnak beletelt egy-két másodpercébe, hogy frissítse a képernyőt, mikor használtam az elmosás eszközt, a Milestone-on ez azonnal látszik. Feltettem a Camera ZOOM FX-et is, mivel még sosem láttam tisztességes képet az alapértelmezett kameravezérlőn, a Camera ZOOM FX figyeli a Milestone szenzorait, hogy meghatározza a mozgását, mielőtt elkészíti a fotót. A végeredmény pedig né-

hány jó, 5 megapixeles kép.

Szintén csodálkoztam azon, miért világosodik ki vagy halványul el a képernyő. Kiderült, hogy a Milestone tetején bal oldalt van egy érzékelő, ami figyeli a megvilágítás erősségét és ennek megfelelően állítja a kijelző fényerejét, így amikor felkapom a mobilom a legsötétebb éjszakán, az nem fog elvakítani. Klassz!

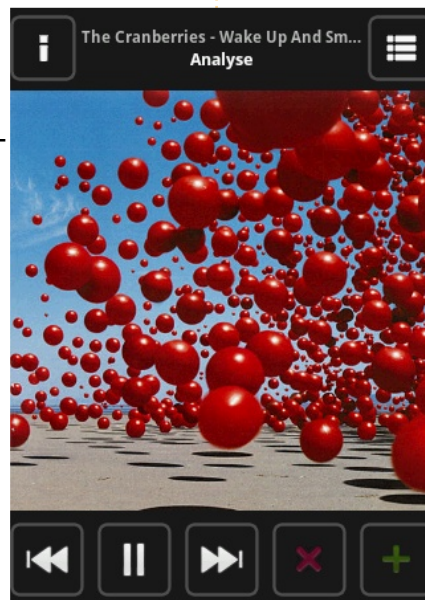
MixZing - mindenhez, ami mp3

Miután az iPodom az utolsókát rúgja, feltettem a MixZinget és felmásoltam pár mp3-at. A MixZing nagyon jó szolgálatot tesz, ha lejátszol, vagy ha infókat küldesz a LastFM-re. A kezelőfelülete egyszerű, néhány egyéb mellett csak az albumborító, a lejátszás/stop, teszik/nem tetszik gombok láthatók, valamint pár hasonló szám. Ami jobb a Milestoneban a G1-hez képest, az a standard jack csatlakozó az eszköz tetején, így végül egy mobilt/fényké-

pezőt/mp3 lejátszót kapunk.

Következzen a Twidroid.

Azért tettem fel, mert nagyon jól együttműködik a SlideScreen-

nel, másrészt így kipróbálhattam a billentyűzetet is. Ahogy írtam, egyetlen csattintással kiugrik. Elég könnyű gépelt rajta, de még könnyebb lenne, ha az egyes billentyűk kissé kiemelkednének. A Milestone billentyűi kicsi, lapos négyzetek, amíg a G1

billentyűi lekerekítettek voltak, közöttük hézagokkal. De mi az a fekete téglalap a billentyűk jobb oldalán? Nos, ez egy D-pad, akárcsak a SNES controller esetében. A billentyűzet alján levő Alt gomb lenyomásával írhatunk be számokat, bár a Motorola nyugodtan adhatott volna még 10 mm-t a csúsztatáshoz, akkor elérhetett volna még egy sor a számgomboknak a billentyűzet tetején.

A Google sok, hanggal aktíválható szolgáltatást is beépí-

tett az Android 2.0-ba. Nem sokkal azután, hogy csatlakoztam a Buzzhoz (Google/Twitter keverék), lenyomtam a mikrofon ikont a Google keresőalkalmazás alatt, majd tisztán kimondtam, hogy: "post buzz", rögtön a Gmail/Buzz oldalon kellett volna találnom magam. Ehelyett a Google rákeresett a "horse barns" szóra. Nem tudom hogyan fejlesztették ki, de valószínű, hogy a glasgow-i akcentusom nem szerepelt a minták között. Néhány próbálkozás után azért sikerült. Szóval az Android kiejtésgyakorlásra is jó, ha akcentusod van.

A Motorola Milestone nem olcsó. Az enyém 340 fontba került az eBay-en. Sokkal több tárhelyet és számítási kapacitást zsúfoltak bele, mint a G1-be, így egyáltalán nem olyan érzés, mint egy új mobil, inkább egy következő lépcsőfok, ha úgy tetszik. Az Android 2.0-hoz képest nem adtak ki újabb frissítést, de nem is szükséges az extra kiegészítők mellé (hang aktiválás, nemcsak Gmail, stb.), így a felületet sem kell újra megtanulni. Drága, de nagyon szeretem az új, mindent az egyben mobilom / fényképezőm / mp3 lejátszó.

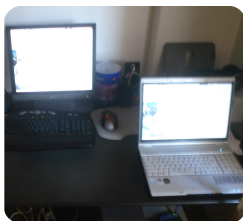

MOTU Interjú

Átvéve a behindmotu.wordpress.com-ról

Pedro Fragoso

A Behind MOTU egy weboldal, ahol a "Masters of the Universe"-ként ismert emberekkel készített interjúk találhatóak. Ők a csomagkarbantartók önkéntes serege, akik a Universe és a Multiverse szoftvertárolókat gondozzák.

Életkor: 23
Lakhely: Lisszabon/Portugália
IRC becenév: ember

Mióta használod Linuxot és mi volt az első disztród?

Mandrake volt az első disztróm, nem emlékszem, hogy melyik, de arra emlékszem, hogy a 6.0-s Red Hat jött ki éppen, mikor elkezdtem Linuxszal foglalkozni (az volt a második disztróm). A 8.0-ás kiadásig használtam Red Hatet, aztán váltottam Slackware-re -> ArchLinuxra -> Gentoo-ra -> Debianra és végül Ubuntu-ra (nagyjából így).

Mióta használod Ubuntut?

Akkor váltottam Ubuntura, mikor a Gutsy még fejlesztési fázisban volt. Feisty-t installáltam, aztán Gutsy-ra frissítettem.

Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a MOTU-val?

Mikor a Gutsy megjelent, elhatároztam, hogy részt veszek a Hardy fejlesztésében, a Gutsy-val szereztem tapasztalatokat és próbáltam megérteni az Ubuntu fejlesztési koncepcióját. Néhány, a Desktop Teamnek készített csomaggal kezdtem a közreműködést a fejlesztői munkában.

Mi segített a csomagkészítés el-sajátításában és hogyan működnek az Ubuntu csapatok?

Leginkább a wiki.ubuntu.com olvasgatása és a kérdezősködés az IRC-n, és természetesen néhány ember segítségével (mint pl. Daniel Holbach és az Ubuntu Desktop Team).

Mi a legkedveltebb része MOTU-beli munkásságodnak?

Valami nagyszerűt alkotni az Ubuntuval a közösség részeként és az összes emberrel, aki az Ubuntu fejlesztése körül tevékenykedik.

Mit tanácsolsz azoknak, akik ségédkezni akarnak a MOTU-ban?

Olvass és kezdj el néhány egyszerűbb dologgal foglalkozni, mint pl. triage bugok, aztán próbálj olyanokat készíteni, mint patch, csomag, merge, új upstream. Ha segítségre van szükséged, lógj az irc-n (#ubuntu-motu) és kérdezz.

Tagja vagy valamelyik helyi Linux/Ubuntu csoportnak?

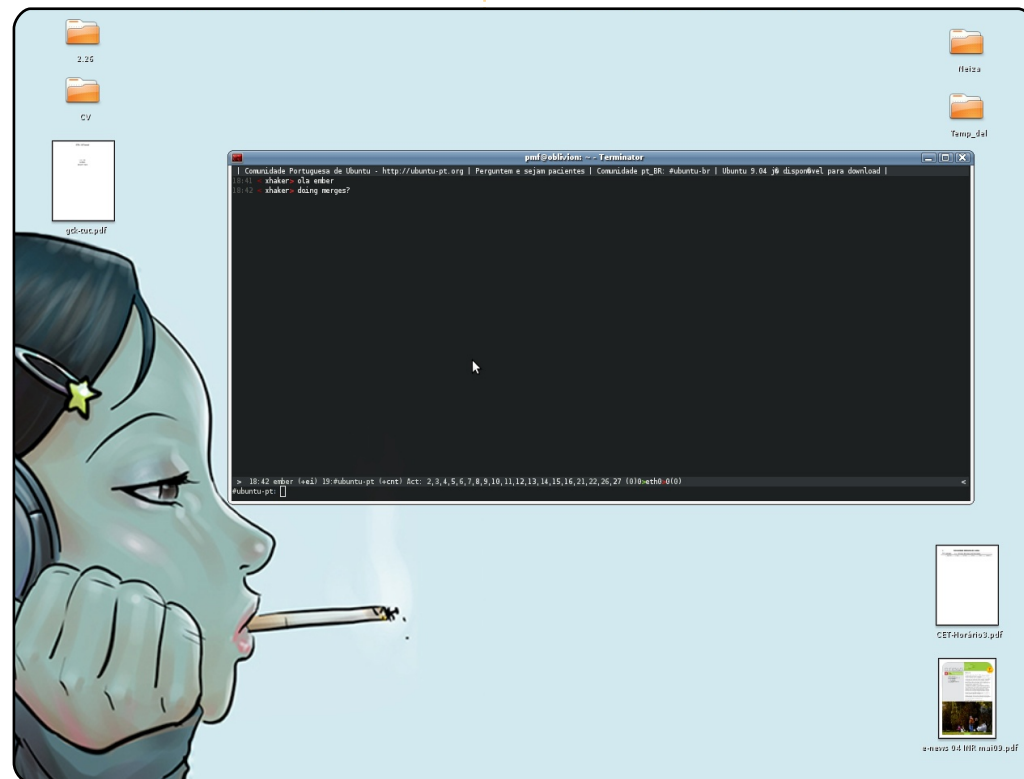
Igen, a portugál LoCo-nak.

Mire fogsz összpontosítani a Karmic-ban?

Néhány bug letisztázásában és gnome frissítések csiszolgatásában, valamint megpróbálok az upstreameken is dolgozni.

Mit csinálsz a szabadidődben?

Szabadidő? A szabadidőmet az Ubuntunak szentelem, máskor meg dolgozok/tanulok és alszok.

Unison helyesbítés

Elvastam az ismertetőt az Unisonról a 33. számban és szeretnék helyesbíteni. "A fő probléma, hogy az Unison néha lefagy nagy állományoknál, főleg internetes használatkor; összehasonlításképpen az rsync jól kezeli a nagy állományokat."

Ez igaz is az alapértelmezett, nem konfigurált Unisonra és a 2.27.57-es verzióra, ami a Karmic tárolóban van. Az újabb verziók már lehetőséget adnak az rsync használatára nagyobb fájlokhoz (<http://www.cis.upenn.edu/~bcpierce/unison/download/releases/stable/unison-manual.html#speeding>). Így az Unison már birtokában van az rsync összes előnyének és a fentebbi kritika is érvényét veszti.

Ehhez a felhasználónak be kell szereznie az Unison 2.32.52-t és lefordítani.

Kristian Kjærgaard

BOS (FCM#29)

ABOS egy valósidejű stratégiai játék. A játék katalizátorként hatott egy tanuló kommunikációjára érdeklődési szintje miatt. A játék maga csak egy játék, de a tanuló igen lelkesedik a játék iránt, hogy kommunikálni akar vele kapcsolatban. A játékban nincs semmi különleges, nem is oktatási eszköznek szánták; éppen-séggel csak piszkálja az érdeklődését. Előzőleg a tanuló egy autista gyermek tipikus tüneteit mutatta. Temérdek módon megpróbáltam lekötni, számtalan médiumon keresztül. A tanulóval eltöltött idő alatt észrevettem, hogy szívesen választja a számítógépes játékokat, mint szabadfoglalkozást, tehát megismertettem egy adag játékkal, melyektől azt reméltem, érdeklik majd. A BOS stratégiai játék volt az egyetlen, mely kiérdemelte figyelmét. Lelekesedett iránta és kommunikációt kezdeményezett a játékkal kapcsolatban,

A HÓ NAP LEVELE

A hónap levelének szerzője két darab fémből készült Ubuntu jelvényt nyer!

Miért kell az Ubuntu-val köröket futni ahhoz, hogy betárcsázós kapcsolattal elérjük az internetet? Minden nyomorult Windowsos számítógép képes erre és a folyamat nem igényel egyáltalán semmi előképzettséget!

Nem az én készülékemben van a hiba, hanem a US Robotics külső modemet (ami működik Linuxszal, egészen pontosan a módosított Xandros megtalálta az Asus EEE PC 1000-es netbookomon) nem tudtam működésre bírni Ubuntu 9.10 alatt és korábban az Aceremen sem.

A US Robotics felvillan (más szóval a számítógép felismeri, hogy ott van), de nem tudok csatlakozni az EarthLink betárcsázós előfizetésemmel. Próbáltam értelmezni az utasításokat, melyek az Ubuntu Fórum bejegyzéseiben vannak, de egyszerűen nem működik!

Amíg nem tudok megbízhatóan betárcsázós kapcsolatot létesíteni Ubuntuval, addig az Asus netbookomon kénytelen vagyok továbbra is az egyébként mellőzött másodlagos operációs rendszert használni utazáskor.

Biztosan van valaki, aki tudja pontosan, hogyan kell betárcsázni (kell, hogy legyen valaki!) és szándékszik is írni egy cikket a magazinnak erről. Egy lépésről-lépésre jellegű oktatóanyag arról, hogyan létesítsünk betárcsázós kapcsolatot Ubuntuval, úgy hiszem, nagy hasznára válna sok olvasónak.

Lawrence H. Bulk

ami lehetővé tette számomra, hogy a szociális képességeit fejlesszem és megfelelő kommunikációs képességekkel ruházzam fel. Mikor már kevésbé volt introvertált, képes lett önállóan történetet kitalálni a karakterekhez szóban, ez természetesen az íráshoz és a művészetekhez vezetett. Három évig foglalkoztam ezzel a gyermekkel és a Linuxos játékok voltak azok, melyekkel elő tudtam mozdítani szociális fejlődését. Szintén nagy sikert aratott a GCompris, a Childsplay és a sakk. Úgy vettem észre, ha a "bal agyfélteke" elfoglalt volt, a "jobb agyfélteke" fejlődött. Remélem rávilágítottam, hogyan sikerült fejleszteni a tanulómat.

Anthony Parr

Tisztázzuk a GIMP ügyet

A következő idézet az Előszóból való: "Ha már a GIMP-ről beszélünk, még mindig kapunk leveleket Ubuntu felhasználóktól, akik azon tűnődnek, mi fogja felváltani a GIMP-et az Ubuntu későbbi kiadásában, mivel képszerkesztőre minden-

képp szükség van, ezzel egyet kell értek." A Levelek rovatban Chris Burmajster szintén azon tűnődik, mivel fogják helyettesíteni.

Nem láttam semmiféle arra utaló jelet, hogy a Gimpet teljesen eltávolítanák az Ubuntuból. Az egyetlen bejelentés, amit ezek kapcsolatban valaha olvashattam, hogy nem lesz rajta a telepítőlemezen, így helyet szorítanak valami más, a nagyközönség számára jobban használható szoftvernek.

Úgy hiszem, mindig is ott lesz tárolókban letöltésre várva azoknak, akik telepíteni szeretnék. Meg tudnátok ezt erősíteni a Canonicallal?

Köszönet a magazinért. Mindig élvezettel olvasom és kipróbálom az oktatóanyagokat.

Robert Holm

Ed: A GIMP, természetesen marad a tárolókban azoknak, akik szeretnék telepíteni, de (ahogyan a [Full Circle podcast](#) második részében említettem) miért nincs audio és képszerkesztő az alaptelepítésben, ho-

lott videószerkesztő van. Minden bizonnyal több ember szerkeszt képeket, mint videókat.

Időkorlátozás

Egy olvasó kérdezte, hogyan szabhatná meg, mennyi időt töltsenek a gép előtt a gyerekek. Az iptables-t javasoltátok, de ahogy ti is mondtátok, ez nagyon magas lépcsőfok lenne. Jobb lehetőség a timekpr cso-

mag használata. A csomag megtalálható itt: <https://launchpad.net/timekpr>. A PPA-val kapcsolatos információk pedig itt: <https://launchpad.net/~timekpr-maintainers/+archive/ppa>.

Az alkalmazás nagyon jól működik és egyszerű beállítani minden egyes bejelentkező felhasználóra.

John Savage

IT biztonság mindenek felett

Penelope Stowe: Kérlek mesélj egy kicsit magadról.

Amber Graner: Először is, köszönöm, hogy felkértél az interjúra. Hozzá kell tennem, hogy mivel általában én szoktam kérdéseket feltenni másoknak, ez most egy szórakoztató fordulat számomra. Ubuntu felhasználó vagyok, aktív közösségi tag, az Ubuntu User magazinnál blogger és közreműködő, esemény-szervező és nem utolsósorban feleség és anya. Energikus, beszédes és humoros személyiség vagyok.

PS: Úgy szoktad magad jellemezni, hogy „technikailag nem túl képzett végfelhasználó” (NTEU - Non-Technical End User) vagy. Szerinted ez valamilyen szinten egyedivé tesz az Ubuntu közösségben? Látnod magad előtt a lehetőséget, hogy előbb-utóbb az Ubuntu technikai oldalával is jobban tisztában legyél?

AG: Nem, nem én vagyok az egyetlen aki így jellemzi magát. A férjem a 90-es évek eleje óta különböző nyílt forráskóddal és Linuxszal foglalkozó cégeknél dolgozik. Hozzá képest vajmi kevés közöm van az Ubuntu technikai dolgaihoz. Ellenben, mikor rokonokhoz, barátokhoz látogatok el, akik még annyira se jártasak benne, mint én, sokszor kénytelen vagyok magamra vállalni a „szakember” szerepét. Szeretnék minél jobban érteni az Ubuntu-hoz, bár elsősorban nem azért, hogy fejlesztő lehessek, hanem amikor valaki a segítségemet kéri, mert valami alkalmazással van problémája, vagy szeretne

közreműködni, akkor tudjak segíteni neki.

PS: Nemrégiben lettél az Ubuntu Women projekt vezetője, mit szeretnél, milyen irányba változik a projekt az irányításod alatt?

AG: Mint az UW projekt vezetője, az egyik legfontosabb feladatom, hogy a csapat elé jól látható, elérhető célokat, feladatokat tűzzek ki és haladjunk is ezek megvalósítása felé. Rendszeresen össze kell ülnünk ezen célok átbeszélésére, hogy milyen változtatást akarunk bevezetni az egyes kiadási ciklusokban és a hosszabb távú menetrendben. Most a másik fontos feladat az évente megrendezésre kerülő, legközelebb az Ubuntu M betűs kiadásával foglalkozó fejlesztői találkozó utáni vezetőválasztások lebonyolításához szükséges feltételek megteremtése.

Ezek a választások segíteni fogják, hogy felismerjük, mely területeken tudunk fejlődni,

valamint azt, hogy a csapattagok felfedezzék vezetői képességeiket. Ezeknek a kezdeményezéseknek köszönhetően az UW projekt sokkal látványosabb lesz majd. A másik következmény, hogy az Ubuntu közösségben és azon kívül tevékenykedő hölgyek jobban szem előtt lesznek, ezzel is példát mutatva és segítve a projekthez csatlakozni kívánó hölgyeket.

A hölgyek nagyobb számú részvétele és láthatósága előmozdítja, hogy a hölgyek egy olyan szoros hálózata jöjjön létre, amelynek tagjai erősebb felhasználókká, közreműködőkké, fejlesztőkké és szószólókká válnak. Már most is vannak látható jelei, a Luciddel foglalkozó Ubuntu fejlesztői találkozó óta két hetente találkozunk és megbeszéljük az M betűs kiadási ciklus céljait. A fejlesztői találkozó után megválasztjuk az új vezetőt és nekikezdünk a munkának. Azt hiszem ez többet mond az UW projekt erősségéről, mint ha nekem kéne beszél-

Hölgyek és az Ubuntu

ni róla, nagyon jó csapat gyűlt itt össze.

PS: A blogodban olvastam egy diskurzust az Ubuntu mottójáról, a "Linux for human beings - Linux emberi lények számára" jelmondatról. Mit gondolsz erről?

AG: Be kell vallanom, hogy mikor először meghallottam, nevetnem kellett. Több, mint 15 éve hallgattam, hogy ez milyen könnyű és egyszerű. De nem nekem, egy teljesen számítógép analfabétának. Azóta beláttam, hogy a Linux már nem csak az informatikusok játékszere és ebben a változásban az Ubuntu-nak nagy szerepe volt.

Mára tény lett, hogy egy átlag Ubuntu felhasználónak nem kell használnia a parancssort, nem kell ismernie a technikai zsargont, vagy, hogy egyáltalán hogyan is működik az egész, és ez hatalmas előny. Persze ez sem tökéletes, akár csak valamennyi operációs rendszer. Viszont az Ubuntu több egy egyszerű disztribúciónál, az Ubuntu egy közösség is.

PS: Már elég régóta használod

az Ubuntu-t, van még valami, amit már régóta ki szeretnél volna próbálni, mégsem tetted?

AG: Hát ez így elég nehéz. Szinte minden nap találkozok olyan dologgal, amit kipróbálnék, de általában képtelen vagyok rá, csak akkor tudnék azzal is foglalkozni, ha valamelyik jelenlegi tevékenységemet abbahagynám. Többet szeretnék megtudni az „opportunistákról”. Szeretném megtanulni, hogyan kell megírni valamit, pl. egy szkriptet. Szeretnék többet tudni egy bug kijavításának folyamatáról, több időt tölteni a fejlesztői verziók tesztelésével. Több csapattal, közösségi személlyel szeretnék interjút készíteni. Tudom, hogy már így is elég hosszú a lista és folyamatosan bővül, de végső soron az átlag felhasználók foglalkoztatnak, hogyan is lehetne minél több embert arra bátorítani, hogy használja az Ubuntu-t és segítsen a közösségnek.

PS: Az Ubuntu projekten kívül van olyan elfoglaltságod, aminek köze van a hölgyekhez és a nyílt forráskódhoz?

AG: Segíték Linux fesztiválok szervezésében. Jelenleg az Atlanta Linux Fest és a Southeast Linux Fest lebonyolításában veszek részt. Más, hölgyekkel kapcsolatos projektekben nem veszek részt, ugyanis egy sincs a környékemen. Viszont, ha különböző eseményeken összefutok ilyen tagokkal, nagyon szívesen beszélgetek velük, hogy kicseréljük a tapasztalatainkat.

Részt veszek a legújabb Linux magazin, az Ubuntu User szerkesztésében, azon kívül blogolok is róla (<http://www.ubuntu-user.com/Online/Blogs/Amber-Graner-You-in-Ubuntu>), (<http://www.ubuntu-user.com/Magazine/Archive/2010/4>).

PS: Mi volt a legjobb dolog, ami azért történt veled, mert az Ubuntuval dolgozol?

AG: Először is, hogy Linux fel-

használó lettem és aktív tag egy csodálatos közösségben. Ezen kívül, hogy segíthetek az Ubuntu User és a Linux Pro Magazine szerkesztésében, valamint, hogy elolvashattam Jono Bacon Art of Community című könyvét.

PS: Van még valami, amit meg szeretnél osztani velünk?

AG: Felkért az America Dairy Goat Association, hogy vegyek részt egy Ubuntu standdal a Goat Festival rendezvényen Spindaleben. Remélem, az észak-karolinai helyi közösség is szeretne jelen lenni és talán összehozhatunk valamit együtt. Ez egy új terület számomra az Ubuntu népszerűsítésében.

American Dairy Goat Association

www.ADGA.org

Hírek

Megjelent a FlightGear 2.0!

Drámaian új 3D-s felhő és villámlás modellek! Ezen kívül még számos új, részletekig kidolgozott repülőgép modell.

Nem sok Linuxos kereskedelmi játék van és azok sem mai darabok. Amikor bejelentették, hogy az ETQW Linuxra is el fog készülni, azt hiszem mindenki meglepődött, hogy egy ekkora PC-s játék érkezik erre a platformra. A Splash Damage fejlesztette az id Software segítségével a játékot és a nagyon népszerű ingyenes, zárt játék, a Wolfenstein motorjára épülő Enemy Territory tör-

ténetének folytatása. Viszont ez a rész a Quake világában játszódik és a Doom 3 motorjára épül. Továbbá itt már fizetnünk kell egy egyszeri belépési díjat.

Előjáróban annyit, ha valaki nem ismerné az Enemy Territory sorozatot: ez egy FPS játék, amit óriási térképen kell játszani. Két csapat küzd egymás ellen, viszont a cél nem csak egymás semlegesítése, hanem különböző feladatok elvégzése. Ezek a feladatok, mint például objektumok elfoglalása, elpusztítása (a másik csapatnak meg kell védenie), valami eljuttatása A pontból B pontba (a másik csapatnak ezt kell megakadályoznia) vagy egy kapu kinyitása, hogy egy jármű keresztül tudjon haladni rajta, nagyon élvezetessé tudják tenni a játékot. Ha játszottál a Wolfenstein ET-vel, ez a játék is tetszeni fog. Ha nem, töltsd le, a legjobb játék Linuxra és még ingyenes is.

A Quake Wars ugyanarra a jól működő mechanizmusra épül,

mint az ET. A teljesítendő feladatoknak hála sokkal változatosabb lesz a játék, nem csak ész nélküli gyilkolászás lesz az egész, pontosan tudod mit kell tenned és hova kell menned. A másik fontos rendszer a játékban a kaszt (class) rendszer. Mikor csatlakozol egy küzdelemhez, ki kell választanod a kasztodat.

Két faj van a játékban 5-5 kasztal. A GDF-nél (Emberek) és a Stroggoknál is ugyanazok a kasztok vannak. Az első a katon (Soldier) kaszt, célszerű ezt választani, ha elfoglalni vagy megvédeni akarunk valamit. A második a felderítő egység (Field Ops), mely sokkal nagyobb tüzerővel

rendelkező kaszt. Vannak még a mérnökök (Engineer), ők tudnak hidakat és gépjárműveket javítani, illetve építeni. A negyedik kaszt a különleges egység (Covert Ops), ez a kaszt sokkal inkább a rejtőzködő harchoz illik, mesterlövész fegyverrel felszerelt. Végül vannak a felcserek (Medic), ez a kaszt képes a többiek gyógyítására és feltámasztására. Minden kaszt-nak megvan a maga szerepe, amellyel elő tudja segíteni a győzelmet. Ami meglepő ebben a rendszerben, hogy minden

kasztoknak erős fegyverzete van. Más játékoknál az a megsokszorozott, hogy a mérnökök, orvosok gyengébb fegyverekkel vannak felszerelve.

Ezekhez a rendszerekhez még hozzájön a rang és a tapasztalat. Minden ölés, illetve teljesített feladat, megnyert meccs után tapasztalati pontokat kapunk. Ezekből az adatokból egy nagyon jó statisztikát olvashatunk, megtudhatjuk, melyik kaszttal mennyire vagyunk jók. Megjegyezném, hogy az egyetlen nagy újítás az elődhez képest az óriásira növelt térképek. Illetve lehetőségünk van járművek, mint pl. hajók, re-

pülők, tankok, dzsipek, helikopterek és quadok irányítására.

Az ETQW egyértelműen többjátékos módra tervezett játék. Nincsenek egyszemélyes feladatok, leszámítva, ha botok ellen játszunk. Az online közösség nagyon nagy, szerverek száza várják a játékosokat. A LAN támogatásnak hála, alapvető játék lehet a hálópártiknál. Rengeteg pálya van hozzá, sok elvégzendő feladattal. A grafika kitűnő, a textúrák nagyon szép felbontásúak. A fény és egyéb effektek nagyon részletesek, ezért el is várja a jobb hardvert maga alatt.

Ezt az áttekintés át is nevezhetném az Enemy Territory Wolfenstein áttekintésének. Mindkét játék szinte ugyanaz. Ami a Quake Wars-t mégis kiemeli, az a pályák, hangok és a feladatok. Én úgy tekintek a Wolfensteinre, mint a Quake

Wars demójára. Szerintem megéri az egyszeri belépési díj kifizetését. Nagyon nehezen találtam benne hibát, az egyetlen dolog, amit negatívumként meg lehet említeni, az a nehéz telepítés. Meg kell vennünk a Windows-os játékot, majd le kell töltenünk hozzá a Linuxos telepítőt. De a játék annyira jó, hogy ezt is simán feledtettem, nem nehéz megállapítani, hogy ez a legjobb Linuxos játék.

Pontszám: 10/10

Pozitívumok:

Feladat- és kasztrendszer
Kitűnő grafika és hangok
Nagyszerű pályák és online közösség

Negatívumok:

Nehézkes telepítés

Gépigény:

2.0 GHz processzor
512 MB RAM
128 MB videokártya
Internet

Telepítés:

Rendelkezned kell a játék DVD-jével, majd telepítsd hozzá a Linuxos klienst innen:

<http://zerowing.idsoftware.com/linux/etqw/>

Ed Hewitt, játékos néven chewit, egy PC-s játékos, aki rajong a konzolos játékokért is. Ezen kívül tagja a Gfire fejlesztőcsapatának is (Xfire bővítmény Pidginhez).

Kérdések és Válaszok

Írta Tommy Alsemgeest

Ha Ubuntuval kapcsolatos kérdéseid vannak, küldd el őket a questions@fullcirclemagazine.org email címre és Robert válaszolni fog valamelyik későbbi számban.

Annyi információt küldj a problémával kapcsolatban, amennyit csak tudsz.

K Néhány héttel ezelőtt a Frissítéskezelővel frissítettem. Újraindítottam, a kérdésnek megfelelően, de nem jutottam vissza az Ubuntuba. Kértem segítséget a fórumokon, de internetelési problémáim voltak. Végül úgy döntöttem, hogy (néhány kedves ember tanácsára) a Live CD-vel újratelepíték. De végül is elvesztegettem egy csomó időt.

V Minden frissítést, mielőtt kikerül a fő tárolóba, szigorúan tesztel az Ubuntu fejlesztői csapata vagy a MOTU-k közül az egyik. A frissítés általában az "ajánlott" frissítési részlegbe kerül tesztelésre. Sajnálatos módon lehetetlen, hogy bárki kipróbálja ezeket, ezért ilyen helyzetekben a legjobb hibajelentést küldeni, így (ha minden jól megy) nem történik meg ez többet.

K Kipróbáltam néhány olcsó bluetooth eszközt és úgy látom, hogy Windowsban működnek, de Ubuntun nem. Miután

már elégszer telepítettem és töröltem a Bluezt, Gnome eszközöket, Bluemant, Bluesoleilt és az Ubuntu fórumokon is kerestem. Úgy néz ki, olyan eszközökkel próbálkoztam, amiknek CSR firmware-jük van. Ez láthatólag nem támogatott vagy hibás.

Az olcsó eszközök többsége CSR firmware-t használ, ami népszerűnek tűnik a gyártók körében. Ennek oka ismeretlen, így sokkal nehezebb használható eszközt találni a városomban, Indiában.

Azt szeretném tudni, hogy jól mértem-e fel a problémát és nagy feladat-e használható eszközt találni.

V Az én olcsó bluetooth eszközöm azóta működött Ubuntun (már 7.10-től), amióta megvettem. A helyzet szerencsétlen, mert ha az egyből nem működik, akkor nem túl jók az esélyek arra, hogy működésre lehessen bírni. Ha átnézed a wiki.ubuntu.com-ot és a bluetooth usb támogatásra keresel, akkor az USB-adapterek listáját

kapod, amin fel van tüntetve, hogy működnek-e Ubuntun.

K Az utóbbi 2 hónapban ezt kapom: "your session lasted for less than 10 seconds (a munkamanet kevesebb, mint 10 másodpercig tartott)". Így nem tudok bejelentkezni az Ubuntuba.

V Ha be tudsz jelentkezni a Recovery módba (a bootoláskor az egyik lehetőség), a rendszergazdai környezetben új felhasználót hozhatsz létre ezzel a két paranccsal:

```
useradd <username>
```

```
passwd <username>
```

A <username>-et cseréld ki az új felhasználói nevedre. Indíts újra és próbáld meg az új felhasználóval bejelentkezni. Sajnos, ha ez nem működik, akkor a legjobb, ha lemented az adatokat és újratelepíted az Ubuntut.

K Kubuntu 9.04-et használlok KDE 4.3.1-gyel. Minden alkalommal, amikor egy alkalmasban megpróbálok egy fájlt megnyitni és tallózom a helyi lemezeket (a Fájl > Megnyitásban), a program összeomlik és bezár. Ez történik a Firefoxban és a Comixban, mostanában az Audacityben is, amikor megpróbálok exportálni a projektemet. Próbáltam parancssorból futtatni a Comixot és így fájlt megnyitni, de ekkor is összeomlik, bezár és a "Szegmentációs hiba" hibaüzenetet kapom.

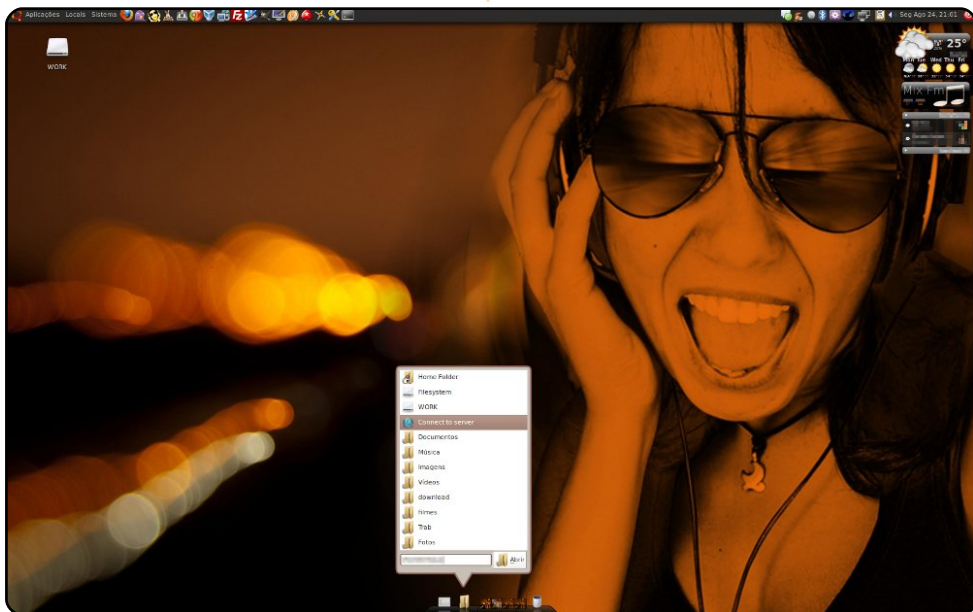
V Ezen körülmények között a legvalószínűbb oka a szegmentációs hibának (segfault) a hibás hardver. Annak ellenőrzésére, hogy erről van-e szó, a Kubuntu Live CD-t indítsd el. Ha ekkor nem jelentkezik a hiba, akkor a hibát nem a hardver okozza és újratelepítéssel megoldható. Ha viszont ugyanaz történik, akkor az egyetlen dolog, ami megoldhatja ezt, az a hardver hibás részének cseréje.

Az én Desktopom

Íme egy lehetőség, hogy megmutasd a világnak az asztalodat vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre. Kérlek mellékelj egy rövid, szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod ill. a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

CPU: Intel(R) Core(TM)2 E7400 @ 2.80GHz

Ram: 4Gb

Rendszer: Ubuntu 8.04 Hardy (csak azért mert 9.04 alatt gondom volt néhány általam használt hardverrel)

Téma: Dust

Ikonok: nuoveXT-1.7

Screenletek: Clear Water, Radio (általam módosított skinnel); Pidgin (általam módosított skinnel)

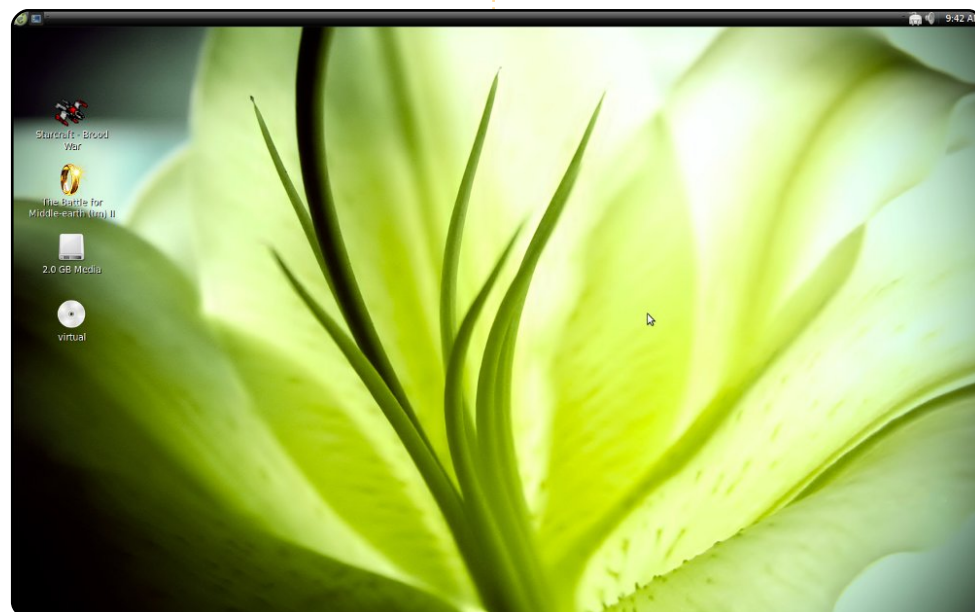
Avant Window Navigator Alkalmazások: Asztal mutatása, Fájlböngésző indítása, Shiny Switcher, Stacks Trasher

Háttérkép: "01762_lights_1920x1200"

(<http://wallpapersbrasil.net63.net>) Dj by Frenzyy" által keverve (<http://frenzyy.deviantart.com/art/Dj-49068185>)

Xara Xtreme-mel használva.

dj mau'z

19 éves lelkes Linuxos vagyok és az Egyesült Államokban élek. Az Ubuntu fórumokon NightwishFan néven vagyok ismert. Az első Linux rendszer, amit kipróbáltam, az Ubuntu Gutsy volt, amely meghaladta a szabad szoftverekkel kapcsolatban alkotott elvárásaimat.

A jelenlegi asztali gépem egy korosabb Compaq gép 1 GB memóriával és 64 bites Ubuntu Jaunty-val, amely a Vista-t váltotta fel. Két év KDE használat után váltottam Gnome-ra. Úgy szabtam tesztre az asztalomat, hogy "pehelsúlyú" és egyszerű legyen, ne induljanak el nem szükséges alkalmazások, szolgáltatások. Úgy állítottam be a tálcát és a Metacity-t, hogy a képernyőn több hely maradjon az alkalmazások számára. Az általam használt téma és háttérkép a bisigi tárolóból származik.

<http://www.bisigi-project.org/?lang=en>

Shimizu Kazuma

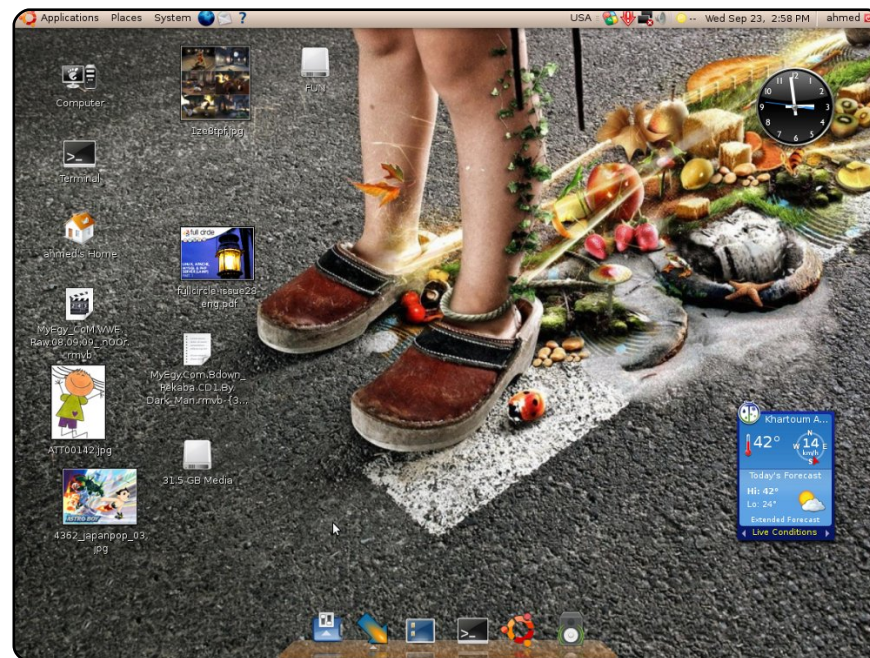

A nevem Putu Gema Bujangga. Geológus vagyok és Balin élek, jelenleg geológusként dolgozom. A laptopomon Ubuntu Jaunty és Windows XP van telepítve, dual boottal. Néhány geológiai-mérnöki program (mint pl.: a Surfer, Logplot és a Mincom Minescape) miatt vagyok kénytelen Windows XP-t is használni. Megpróbáltam ezeket a programokat WINE alatt telepíteni, sajnos eredménytelenül. Nem baj, Ubuntut használok a Hardy óta és a halálomig szeretni fogom. :P

Az Ubuntut egy C733 Compaq, Intel 540 1,86 GHz gépre telepíttem. Azért, hogy átlátható és elegáns legyen az asztali környezetem, a Sysmonitort használom a Screenletek közül (próbáljátok ki a Conky-val, az eredmény gyönyörű). A többi már a megszokott, Gnome 2.26, 60 pixeles betűkkel. Íme.

Putu Gema Bujangga

A nevem Ahmed Abd Alatif. 20 éves vagyok és 3 éve használom Ubuntut, jelenleg 8.10-et Compiz Fusionnal és AWN-el, Google Gadgettel az Asrock 775i56-on, amelyben kétmagos Intel és 512 MB RAM van. Ez az Ubuntu Sunrise téma.

Ahmed Abd Alatif

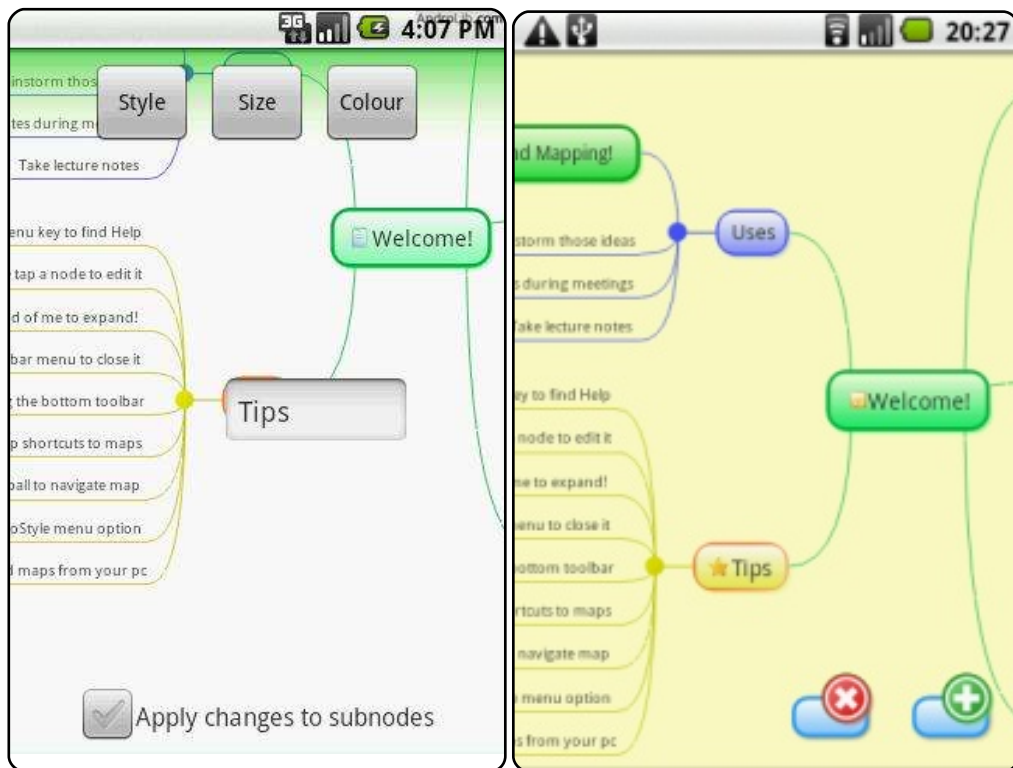

Thinking Space

<http://www.thinkingspace.net/>

A mobil gondolattérképezés még sosem volt ilyen mókás! A Thinking Space egy gondolattérképező (mind mapping) program Android OS-re. Ingyenesen beszerezheted az Android Marketen keresztül, csak keress rá a 'Thinking Space'-re. Nem csak helyileg tárolhatod gondolataid térképeit, de exportálhatod képként és elküldheted e-mailben, vagy a felhőben megoszthatod másokkal is.

WordUp!

<http://www.anthrological.com/>

Jó móka ajtókat kinyitni, ősi titokat megfejtetni vagy tévhiteket eloszlatni. De hasonlóan jó szórakozás megkeresni a rácsban elrejtett szavakat. Ez a játék gyors, szórakoztató és a végén okosabb leszel, mint a barátaid. Csak érintsd meg a kezdeddel a betűket tartalmazó kockákat és betűzd ki a szavakat 4x4-es vagy 5x5-ös rácsból. Beszerezhető az Android Marketen keresztül.

PicSay Pro

<http://www.picsaypro.com/android/>

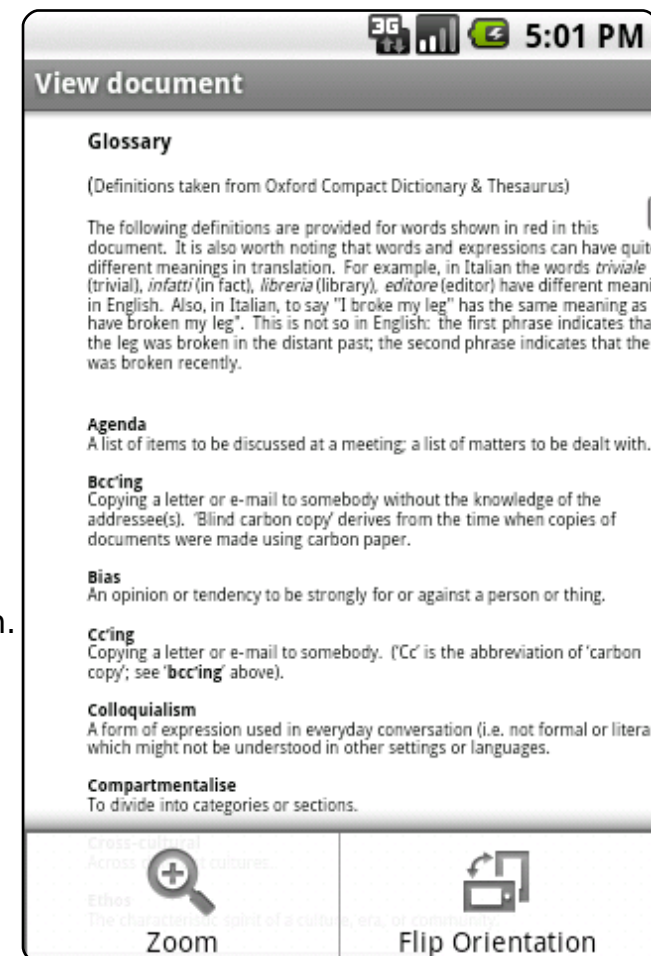
A PicSay Pro egy sokat tudó "minden az egyben" képszerkesztő Androidra. Sok eszközt kínál az egyszerű és gyors képszerkesztésre. Van ingyenes és fizetős változata is. Én általában telefon fényképezőjével készített képek színein szoktam módosítani, de hasznos, hogy emlékeztetőt, vagy szövegbuborékot is hozzá lehet adni.

GDocs

<http://www.gdocs.mobi/>

A GDocs egy Google Dokumentumok szerkesztő / olvasó Android alkalmazás, mellyel a Google Docs fiókhoz hasonlóan tudsz létrehozni, szerkeszteni, olvasni, importálni exportálni vagy elküldeni dokumentumokat. Ezzel a kis hasznos alkalmazással szerkesztem az FCM cikkeket utazás közben.

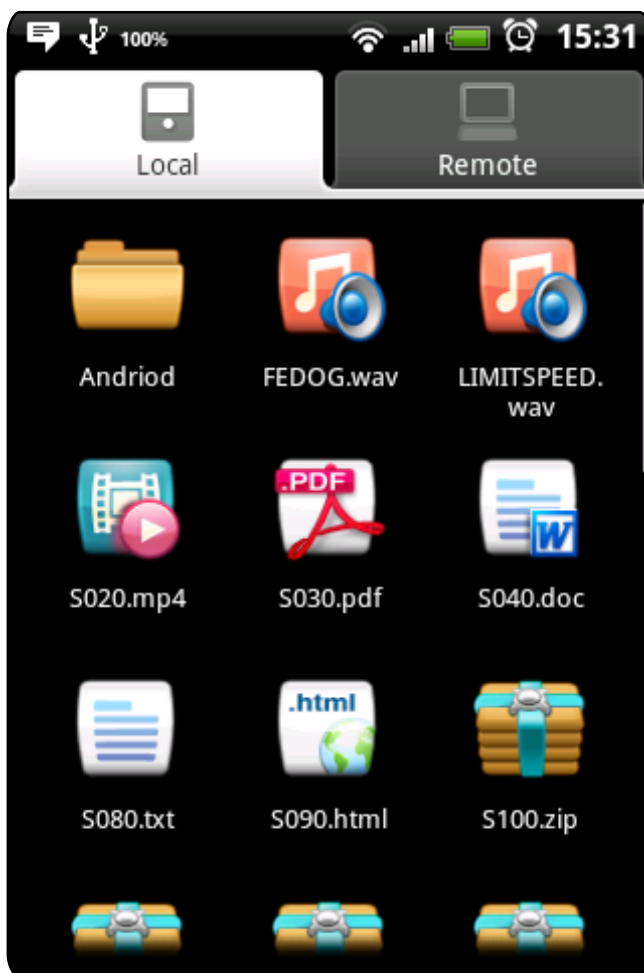

EString's File Explorer

<http://www.estrongs.com/>

Az EString's File Explorer egy ügyes adat- és alkalmazáskezelő, amivel böngészheted a telefonodat vagy gépeidet helyi hálózaton, Samba-n keresztül. Sok fájlkezelőt próbáltam már Androidra, de ez felelt meg nekem a legjobban. Mivel LAN-on és WLAN-on is lehet kapcsolódni, rendkívül kézreálló.

Az **Ubuntu UK podcast**ot az Egyesült Királyság ubuntu Linux közösségének tagjai készítik.

Célunk, hogy aktuális és hasznos információkat osszunk meg az Ubuntu Linux felhasználókkal szerte a világon. Az Ubuntu Linux és a Szabad Szoftverek minden területével foglalkozunk és mindenkihez szólunk, a kezdő felhasználóktól egészen a tapasztaltabb programozókig, a parancssortól a grafikus kezelőfelületig.

A műsor az Ubuntu UK közösség támogatásával készült, az adás az Ubuntu Code of Conduct felügyeli, így bármilyen életkorú nézők számára ajánlott.

<http://podcast.ubuntu-uk.org/>

ubuntu uk podcast

Download

Elérhető MP3/OGG formátumban Miro-n, iTunes-on vagy meghallgatható közvetlenül a honlapon.

Közreműködnél?

Az olvasóközönségtől folyamatosan várjuk a magazinban megjelenítendő új cikkeket! További információkat a cikkek irányvonalairól, ötletekről és a kiadások fordításairól a <http://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine> wiki oldalunkon olvashatsz.

Cikkeidet az alábbi címre várjuk: articles@fullcirclemagazine.org

A **magyar fordítócsapat wiki oldalát** itt találod:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/TranslateFullCircle/Hungarian>

A magazin eddig megjelent **magyar fordításait** innen töltheted le: <http://www.fullcircle.hu>

Ha **email-t** akarsz írni a **magyar fordítócsapatnak**, akkor erre a címre küldd: fullcirclehu@gmail.com

Ha **hírt** szeretnél közölni, megteheted a következő címen: news@fullcirclemagazine.org

Véleményed és Linux-os tapasztalataidat ide küldd: letters@fullcirclemagazine.org

Hardver és szoftver **elemzéseket** ide küldhetsz: reviews@fullcirclemagazine.org

Kérdéseket a 'Kérdések és Válaszok' rovatba ide küldd:

questions@fullcirclemagazine.org

Az én **Desktopom** képeit ide küldd: misc@fullcirclemagazine.org

... vagy látogasd meg **fórumunkat**: www.fullcirclemagazine.org

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Osszátok meg velünk véleményeiteket, desktopjaitok kinézetét és történeteiteket. Szükségünk van a Fókuszban rovathoz játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, a Hogyanok rovatban szereplő cikkekre (K/X/Ubuntu témával); ezenkívül ha bármilyen kérdés, javaslat merül fel bennetek, nyugodtan küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

A Full Circle Csapata

Szerkesztő - Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester - Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Kommunikációs felelős -
Robert Clipsham
mrmonday@fullcirclemagazine.org

Podcast - Robin Catling
podcast@fullcirclemagazine.org

Fordítók:

Királyvári Gábor	Somogyi András
Csősz Krisztián	Schmied Gábor
Tömösközi Máté Ferenc	
Kálmán Ferenc	Noficzner László
Szijgyártó Árpád	Gusztin Rudolf
Szente Sándor	Somogyi András
Somló Richárd	Barabás Bence
Hélei Zoltán	Takács László

Szerkesztő:

Pércsy Kornél

Korrektor:

Királyvári Gábor

Nagy köszönet a Canonicalnak, az Ubuntu Marketing Csapatának és a fordítócsapatoknak világszerte.

36. szám cikkeinek leadási határideje:
2010 április 11, vasárnap

36. szám megjelenési ideje:
2010 április 30, péntek